

HLÁSNIK

Spravodaj Mestského úradu Šaštín-Stráže

Ročník VII.

číslo 4

december 2006

Vážení spoluobčania,

o pár dní vianočné sviatky sú tu. O malú chvíľu nastane v každej rodine vianočný zhon. Začneme kupovať vianočné dary a darčeky pre potešenie svojich najbližších. V tejto predvianočnej chvíli by sme nemali zabudnúť i na tých, ktorí už nie sú medzi nami, ktorí boli nášmu srdcu najbližší. Ľudia začnú byť jeden k druhému tolerantnejší a ohľadupľnejší, pretože sú Vianoce. Pokúsme sa túto predvianočnú náladu preniesť i do ďalších dní nového roka 2007.

Všetkým vám, vážení spoluobčania, želám v mene svojom, ale aj poslancov mestského zastupiteľstva príjemné prežitie VIANOČNÝCH SVIATKOV v mieri a pokoji. Do NOVÉHO ROKU 2007 pevné zdravie, šťastie, veľa úspechov v osobnom aj pracovnom živote.

Primátor mesta Šaštín-Stráže JÁN HLADKÝ

Drahí farníci, milí priatelia!

O krátku chvíľu budeme prežívať jedny z najkrajších kresťanských sviatkov - Vianoce. Sú to sviatky plné nehy, radosti a lásky, lebo prišlo na svet dieťa. Príchod dieťaťa v rodine je vždy veľkou a radosnou udalosťou, lebo láska sa rozmnožila.

Aj Boh Otec, ktorý nás miluje, chcel rozmnožiť lásku na tomto svete, a preto poslal Lásku na tento svet, svojho Syna. A každý, kto prijal Ježiša, bol naplnený láskou, lebo Ježiš ho urobil svojím bratom a sestrou a teda božím dieťaťom. Prijat' Ježiša sa dá, ale iba vtedy, keď ho prijme celé. Nemožno prijať Boha len z časti, lebo to už nie je Boh, ale nejaký náš bôžik a my sa stávame jeho otrokmi. Prijat' Ježiša znamená prijať jeho život, nechať sa preniknúť jeho životom a zmeniť svoj život.

Nie všetci ho prijali a nie všetci ho prijímame i dnes. Zvykli sme si, hoc mnohokrát vieme, že ten náš život nie je správny, zamilovali sme si svoj hriech. A kde je hriech, tam nemôže byť láska a kde nie je láska, tam nie je Boh.

Aby tieto naše Vianoce boli plné lásky, zbavme sa všetkého zla. Očistíme svoje srdcia úprimnou lútosťou v sviatosti zmierenia a Boh urobí tieto Vianoce najkrajšie v našom živote.

To vám prajem a vyprosujem spolu s ostatnými spolubratmi saleziánmi.

Váš don Jozef Zachar SDB, Mgr. - administrátor farnosti Šaštín-Stráže

Vážení čitatelia,

keď sa sneh tŕško ligoce a k šťastiu chýba iba krok, prajeme vám krásne Vianoce a šťastný nový rok !

V mene celej redakcie Hlásnika vám želám, aby to krásne teplo neostalo len na sviatočnú chvíľu, ale nech vás hreje po celý NOVÝ ROK 2007.

Zároveň mi dovoľte, aby som vám v mene celej redakcie poďakovala za priazeň a dôveru prejavenu počas celého uplynulého roka.

Jana Labašová, šéfredaktorka HLÁSNIKA

VÝSLEDKY KOMUNÁLNYCH VOLIEB 2006 V MESTE ŠAŠTÍN - STRÁŽE, konaných dňa 2. decembra 2006

Komunálne voľby do mestského zastupiteľstva a primátora mesta sa u nás konali v troch volebných obvodoch: 1. obvod Stráže - v budove Základnej školy v časti Stráže, 2. a 3. obvod Šaštín - v budove Mestského úradu v časti Šaštín.

Počet volebných obvodov 3

Počet volebných okrskov 3

Počet volebných komisií, ktoré zaslali výsledky hlasovania 3

Počet osôb zapísaných v zoznamoch voličov 3940

Počet voličov, ktorým boli vydané obálky 1752

Počet odovzdaných obálok 1752 = 44,47%

Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do mestského zastupiteľstva 1688

Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby primátora mesta 1725.

Počet poslancov, ktorý sa mal zvoliť 11

Počet zvolených poslancov 11

Počet platných hlasov odovzdaných pre jednotlivých kandidátov na funkciu **primátora mesta** podľa poradia získaných hlasov :

1. Ján Hladký - 1123 hlasov

2. Ing. Ludovít Suchý - 350 hlasov

3. Ing. Vojtech Stacha - 220 hlasov

4. Macháček - 32 hlasov

Za primátora bol zvolený kandidát číslo 1:

Ján Hladký, kandidát za stranu Smer-SD s počtom platných hlasov 1123.

Kandidáti, ktorí boli zvolení za poslancov mestského zastupiteľstva podľa volebných obvodov a ich rámci v poradí podľa počtu získaných platných hlasov :

Volebný obvod č. 1 - Stráže: 1436 - 554 = 38,58%

1. Ján Hurban - Smer-SD - 380 hlasov

2. Vladimír Fiala - Ludová strana HZDS - 285 hlasov

3. Cyril Filípek - Smer-SD - 283 hlasov

4. Mgr. Ivan Lajda - nezávislý kandidát - 274 hlasov

Volebný obvod č. 2 - Šaštín I.: 1264 - 705 = 55,77%

1. JUDr. Štefan Lehocký - nezávislý kandidát - 378 hlasov

2. Milan Komorník - Ludová strana HZDS - 328 hlasov

3. Ing. Andrej Vajči - nezávislý kandidát - 328 hlasov

4. Ing. Ladislav Marafko - Smer-SD - 308 hlasov

Volebný obvod č. 3 - Šaštín II.: 1240 - 493 = 39,76%

1. Ing. Marián Javorka - Smer-SD - 310 hlasov

2. Mgr. Rudolf Ovečka - Smer-SD - 309 hlasov

3. Vladimír Hladík - Ludová strana HZDS - 227 hlasov

Náhradníci - kandidáti, ktorí neboli zvolení za poslancov mestského zastupiteľstva podľa volebných obvodov a v ich rámci v poradí získaných platných hlasov :

Volebný obvod č. 1 - Stráže :

1. Ladislav Kozánek - Smer-SD - 227 hlasov

2. Pavol Daniel - Smer-SD - 161 hlasov

3. Vincent Kopiar - Ludová strana HZDS - 75 hlasov

Volebný obvod č. 2 - Šaštín I. :

1. Radovan Prstek - Smer-SD - 254 hlasov

2. Ladislav Vrabec - SDKÚ - 173 hlasov

3. Jozef Hupký - Smer-SD - 147 hlasov

4. Peter Vávra - Smer-SD - 113 hlasov

5. Jozef Bakič - Ludová strana HZDS - 112 hlasov

Volebný obvod č. 3 - Šaštín II.

1. Anton Mošat - Smer-SD - 167 hlasov

2. František Slovák - Ludová strana HZDS - 136 hlasov

3. Anna Hrabošová - SDKÚ - 90 hlasov

4. Katarína Drinková - Ludová strana HZDS - 65 hlasov

Zvolenému primátorovi a poslancov srdečne blahoželáme a želáme im, aby dobre spravovali za naše mesto.

Podľa výsledkov MsÚ spracovala: **Jana Labašová**

*Šťastie, zdravie, pokoj stály vinšujeme vám
najsťôr pánu hospodáru, potom všetkým vám.
Z ďaleka my ideme, novinu vám nesieme,
čo sa stalo a prihodilo v meste Betleme.
Narodil sa tam Spasiteľ, poslať nás k vám,
uďte mu koledničku a ja mu ju dám.
Dieťatko je veľký pán, dobre odmení sa vám,
čo ste dali z lásky radi, mnohokrát vám vynahradí.*

„Ustavične upieram zrak na východ
a na noc, čo ma obklopuje,
aby som mohol objaviť zázračnú hviezdu,
ktorá priviedla našich otcov
do jaskyne v Betleheme.“ - Páter Pio

Zjavila sa milosť Boha,

nášho Spasiteľa! Ukázala sa jeho dobrota a láska k ľuďom. - Tento dojem má svätá Cirkev, keď uvažuje o prenežnom tajomstve narodenia Pána: „Chlapec sa nám narodil, daný nám je Syn... Narodil sa Vám Spasiteľ, Kristus Pán! Nájdete dieťatko zavnuté do plienok a uložené v jasiach - Sláva Bohu na výsostiach...“ Všetko nežné, láskyplné, Boží Syn tu začína cestu - v maštali, v chudobe, tak hlboko - a skončí ju tak vysoko - na kríži. A to je cesta ku každému z nás, pre nás a našu spásu.

Je to viditeľný začiatok Kristovho vykupiteľského diela. A jediný jeho cieľ? Aby sa i na nás prejavovala „milosť, dobrota, láska k ľuďom“.

Šťastný život, ktorý možno vyjadriť slovami: Ukazovala sa tu milosť Boha, dobrota a láska k ľuďom.

Začiatok nových dejín! Vianoce - začiatok nového života! Buď Bohu vďačný, že môžeš začať znovu, lepšie. Syn Boží sa narodil, aj ty sa môžeš znovu narodiť: z Boha, z milosti ku krajšiemu životu. Kto by po tom netúžil? Kto by sa neradoval, kto by nevíťal Dieťa s nevýslovnou radosťou a vďačnosťou?

Porozmýšľajte nad týmito slovami a začinite.... To Vám prajeme z celého srdca.

(jf)

História vianočnej pohľadnice

Aj vianočná pohľadnica má svoju históriu; „narodila“ sa v Anglicku. Korešpondenčný lístok inšpiroval J.C. Horsleya, ktorý pred Vianocami r. 1843 dal vytlačiť litografické vianočné pohľadnice. Do predaja sa dostalo tisíc kusov. Z toho, na tie časy unikátneho diela, sa zachovalo len šesť kusov. Pred dvadsiatimi rokmi sa jedna z týchto pohľadníc dostala do dražby. Našiel sa človek, ktorý ju kúpil za 250 libier šterlingov. Bola to suma, ktorá reprezentovala cenu menšieho osobného auta.

Prvá vianočná pohľadnica nemala takmer nič spoločné s dnešnou. Bolo to zložené grafické dielo. V strede pohľadnice umiestnil J.C. Horsley rodinu troch generácií, ktorú tvorilo jedenásť osôb. Všetci srdečne pripájajú dvanásť neprítomnej osobe, ktorou má byť adresát. Okolo sú výjavy predstavujúce lásku a dobročinnosť. Na ľavej strane je načrtnutý <objemný> majiteľ domu, ktorý podáva almužnu chudobnému. Na pravej strane sa prezentuje bohatá dáma, podávajúca chudobnej žene svoje vyradené plesové šaty.

Táto rodinná scéna narobila autorovi aj neprijemnosti: obvinili ho, že aj deťom dal do rúk pohár vína, z ktorého dozaista pili. Kritici to označili ako podporovanie alkoholizmu. J.C. Horsley bol donútený na svoju obhajobu napísať článok, v ktorom vysvetľoval, že mu išlo len o to, aby zvýraznil symbol radosti.

J.C. Horsley bol autorom iba grafiky. Ocom skutočnej myšlienky vianočnej pohľadnice bol Henry Coley, človek, na ktorého sa akosi pozabudlo, ale vo viktoriánskom Anglicku bol uznávanou osobnosťou. Poznáme zberateľov známok, peňazí, zápalkových nálepiek, odznakov i všetkého možného. A tak nečudo, že sú aj zberatelia vianočných pohľadníc. Už r. 1890 Angličan Jonathan King mal vo svojej zbierke 163.000 vianočných pohľadníc. V dvadsiatych rokoch minulého storočia ho predstihol John Priesley, ktorého zbierku tvorilo vyše pol milióna vianočných a novoročných pohľadníc. Táto zbierka ešte i dnes existuje. Jej vlastník, jeho syn, je známy aj ako autor viacerých vedeckých publikácií o vianočných pohľadniciach.

A vianočná pohľadnica dnes? Radi ju píšeme a želáme známym, priateľom, rodine hodne zdravia, šťastia, Božieho požehnanie a pokoja. A dobre nám padne, keď aj sami takéto želanie prijímame. Katolíci by nemali zabudnúť, že hlavným dejateľom Vianoc je betlehemske Dieťa, knieža pokoja a Spasiteľ sveta, a preto by mali posielat vianočné pohľadnice prevažne s týmto motívom. Veď iba Ježiš Kristus je schopný dať plnú náplň želaniam, ktoré predkladáme našim drahým.

Technika ide dopredu a mnohí z nás pred pohľadnicami uprednostňujú posielanie vianočných SMS-iek, alebo MMS-iek, alebo jednoducho zatelefonojú. Aj keď tento spôsob je jednoduchší a lacnejší, určite vianočné pohľadnice nezruší.

Veď mnohých poteší pohľad na farebnú pohľadnicu s krásnym vyjadrením symbolu Vianoc, či už s Ježiškom alebo vianočnou pohodou. Neodhadzujte ich, veď pohľad na ne vám prinesie potešenie aj mimo Vianoc a tiež vinš napísaný na nich. Napríklad takýto :

*Vianočný zvon tíško cinká,
v Betleheme malé dieťa spinká,
Dobrá pohodu vinšujeme Vám,
štedrosť a hojnosť Vaším rodinkám.
V novom roku zdravie pevné,
nech Vám všetkým slúži verne.*

Podľa knižky A. Paulínyho PLAMIENKY
vám pripravil J. Fríbort.

Vianoce a my

Už od mesiaca september sa vo veľkých obchodoch začala objavovať vianočná výzdoba. S postupujúcim časom na nás stále agresívnejšie útočia rôzne reklamy, ktoré nás presvedčajú, že práve ten nimi ponúkaný tovar je jedinečný a najlepší.

Obchodníci sa predhávajú v ponuke tých najmožnejších zliav, výhod a darčiekov, všetko podmieňujúc nákupom ich tovaru. A ľudia podliehajú, naháňajú sa za všetkým, najmä za tým, čo je v kurze,

čo „frčí“. A tak sa Vianoce stávajú sviatkami nákupov, míňania peňazí a konzumácie. Veď pod vianočnými stromčekmi sa potom objavujú vďaka reklame i veci, ktoré by normálne nik nekúpil. Jeden rok nesmie chýbať bábika Barbie, potom sú to Pokémoni, agresívne počítačové hry, atď...

A tak v tejto nákupnej horúčke sa akosi vytráca skutočný zmysel Vianoc. Darčeka sú temer povinnosťou, čím drahšie, tým lepšie. City sa tak nahrádzajú vecami a len málokto si uvedomí, že Vianoce sú predovšetkým sviatkami rodinnými, sviatkami pohody, zblíženia sa medzi ľuďmi. Ak už nie počas celého roka, tak aspoň počas Vianoc by ľudia mali na svojich blízkych skutočne myslieť a venovať sa im, a nie ich iba odbiť narýchlo kúpeným, hoci i drahým predmetom. A tak sa tým najcennejším darčekom, ktorý môžeme druhému dať, stáva náš vlastný čas.

Vieme všetci veľmi dobre, že deti vždy napodobňujú dospelých. A tak ak vidia, aký postoj k týmto najkrajším rodinným sviatkom zaujimate vy, taký postoj k nim si vypestujú aj ony. Zmeňme už kvôli našim deťom tento postoj! Miesto pobehovania po obchodoch navštívme babičku, ktorú po celý rok zanedbávame, pretože nás nebaví počúvať jej spomienky na mladosť, jej sťažnosti na chatrné zdravie... Trpezlivo jej načúvajte a až my raz zostarneme, budú nás rovnako trpezlivo načúvať aj naše deti, resp. naše vnúčatá. Snažme sa naše deti udržať v kruhu rodiny. Nemusia svoje voľné prázdninové chvíle tráviť medzi priateľmi na diskotéke či v reštaurácii. Naučme naše deti nebrániť sa „povinným“ vianočným návštevám u príbuzných či rodinných priateľov - pre nich to môže byť cennejší darček než zlaté hodinky poslané poštou. Prajme si všetci krásne Vianoce plné pohody a priateľského porozumenia, Vianoce v kruhu ľudí, ktorých máme radi a ktorí majú radi nás. A darčeka? Tie sú až na druhom mieste.

Iveta Szökeová, CVC Šaštín-Stráže

O našich betlehemoch

Aj keď dnes je pre nás symbolom Vianoc vianočný stromček, v minulosti to vždy tak nebývalo. Naopak, tento zvyk k nám prišiel z Rakúska a Nemecka pomerne neskoro - až v prvej polovici 19. storočia - a ujal sa predovšetkým v mestskom prostredí. Na slovenskom vidieku ho prijali až neskôr. Aj keď je zelený voňavý stromček nepochybne krásny, akoby u nás čiastočne prispel k ustúpeniu inej krásnej obyčaje s dávnou tradíciou - mať počas Vianoc v rodinách betlehem.

Betlehemy, ktoré vznikli ako výraz túžby po sprítomnení Kristovho narodenia, prešli dlhým historickým vývojom, kým dospeli k svojej dnešnej podobe. Už v roku 1223 postavil sv. František z Assisi počas Vianoc v jaskynke v talianskej Umbrii jednoduché, veľké jasle, ku ktorým postavil živého vola a somára. Pri jaslách sa slúžila vo voľnej prírode slávnostná polnočná omša, na ktorej sa zúčastnili najmä chudobní ľudia z okolia, držiaci v rukách horiace pochodne. Zvyk stavať v kostoloch počas Vianoc jasičky, obohatené postupne i o postavy Panny Márie, svätého Jozefa i niektoré ďalšie, šírili sa potom s príchodom rehole františkánov do celej Európy, aj na územie dnešného Slovenska prichádzajú koncom 13. storočia. Postupne preberajú tento pekný zvyk i niektoré ďalšie rehole, napríklad dominikáni a klarisky.

I počas stredovekých cirkevných hier s vianočnou tematikou, odohrávajúcich sa spočiatku v kostoloch, neskôr aj na voľných priestranstvách, používala sa skupina drevených, prípadne kamenných alebo voskových sôch stvárňujúcich Svätú rodinu. Ostatné postavy hrali živí herci. Na našom území sú takéto hry známe z 15. storočia.

Krásne gotické krídlové oltáre, na ktoré bolo územie Slovenska také bohaté, zohrali pri vývoji betlehemov významnú úlohu. Z ústredného dreveného reliéfu, predstavujúceho Narodenie Krista alebo Klaňanie Troch kráľov, sa totiž postupne začali osamostatňovať jednotlivé postavy v životnej veľkosti (napríklad slávna skupina Narodenia Krista z okruhu Majstra Pavla z Levoče z konca 15. až začiatku 16. storočia, v súčasnosti vo farskom kostole svätého Jakuba v Levoči).

Betlehemy, ktoré začali v 16. storočí stavať i na našom území vo svojich kostoloch jezuiti, boli zo začiatku taktiež v životnej veľkosti. Boli to betlehemy honosné, postavy ktorých boli poobliekané do luxusných dobových odevov z drahých látok. Ich zoskupenie sa menilo podľa toho, ktorý deň vianočného obdobia práve prebiehal, čo celkový efekt len zvyšovalo.

Rozmery kostolných betlehemov sa z praktických dôvodov postupne zmenšovali. Keď koncom 18. storočia dochádza na našom území v súvislosti s osvietenskými reformami cisára Jozefa II. k zákazu stavať betlehemy v kostoloch ako „javu,

ktorý je pre cirkev nedôstojný“, sťahujú sa betlehemy, samozrejme už v primerane malých rozmeroch, do jednotlivých domácností. Ich rozkvet a veľká obľuba aj s tým spojené rozšírenie v širokých ľudových vrstvách pokračuje v 19. i na začiatku 20. storočia. Hovoríme o nich väčšinou ako o betlehemoch ľudových, i keď sa svojou dokonalosťou často takmer vyrovnali tým, ktoré vytvorila ruka profesionálneho umelca. Autormi boli totiž nielen neškolení samoukovia, ale i zruční žiaci odborných rezbárskych škôl, ktorých bolo v 19. storočí na území Slovenska niekoľko.

Najrozšírenejším materiálom bolo drevo ako najvďačnejšie na spracovanie. Okolie Banskej Štiavnice však napr. bolo známe i zhotovovaním papierových betlehemov.

Po krutej perzekúcii päťdesiatych rokov minulého storočia, kedy všetko, čo len náznakom bolo spojené s náboženstvom, bolo nemilosrdne likvidované, nastala v tvorbe betlehemov - i sakrálneho umenia na Slovensku vôbec nútená prestávka. Len veľmi zriedkavo vzniklo dielo tohto zamerania - väčšinou pre súkromnú potrebu. V poslednom desaťročí 20. storočia sa čoraz viac mladších, väčšinou neprofesionálnych autorov, vracia k tomuto večnému námetu. Ich betlehemy sú už iné, čerpajú z tradície, no hľadajú i nové spôsoby vyjadrenia. Používajú i netradičné materiály. Spája ich však spoločná túžba čo najlepšie zobrazit nekonečnú betlehemskú tému.

Myšlienka stavať na Vianoce jasičky už od svojho prvého vzniku nikdy nezanikla. V celej Európe prehriala svojím láskavým lúčom múry katedrál i steny skromných príbytkov, našla svoje vyjadrenie vo vrcholných umeleckých dielach i v kúsku hrubo opracovaného dreva, do ktorého vdýchla fantáziu neškolená ruka samouka. Betlehemy tvorené pre potešenie srdca dnes už na celom svete sú symbolom a darom pokoja a lásky - pre všetkých ľudí dobrej vôle.

Podľa M. Mrázovej spracoval J. Fríbort

Medzinárodný festival zborového spevu

V nedeľu ôsmeho októbra 2006 bola Bazilika Sedembolestnej Panny Márie zaplnená do posledného miesta. Konal sa tu totiž Medzinárodný festival zborového spevu. Po sobotnom vystúpení ako „Senica 2006 - Memoriál Jozefa Potočára“ festival pokračoval v našej bazilike. Bol to naozaj veľkolepé podujatie, keď prekrásnymi skladbami pozdravili Sedembolestnú speváci senického speváckeho zboru CANTILENA, organizátor celého festivalu. Ďalej účinkoval spevácky zbor mesta Brezno, zo susedného Česka to bol spevácky súbor z Vrba pod Pradědem, SUŠIL - spevácky zbor mesta Rousínov, zo Srbska sa predstavil súbor EMMANUEL, z Maďarska spevácky zbor GIZELLA NÓIKAR z Veszprému. Veľký ohlas mal spevácky zbor CAPRICOLIUM z mesta Glucholazy - Poľsko. Z Rakúska sa predstavil miešaný zbor CAPELLA CANTA z blízkeho Gänserndorfu. Každý zbor spieval úchvatne, no azda najdojímavejšia bola záverečná skladba „AVE MÁRIA“ v spoločnom podaní všetkých zborov. Bol to ozajstný hold vzdaný Panne Márii, bola v tom popoludní vyjadrená láska, poďakovanie i prosba. Bol to hodnotný zážitok i pre poslucháčov, ktorí každý súbor sprevádzali mohutným aplauzom. Všetkým účinkujúcim patrí úprimná vďaka!

Elena Ovečková

Pätnásť rokov Gymnázia Jána Boska v Šaštíne-Strážach

Takmer symbolicky, deň po 17. novembri, Dni študentov a Dňa boja za slobodu a demokraciu, sa konala oslava 15. výročia otvorenia Gymnázia Jána Boska v Šaštíne-Strážach. Po spoločenskej zmene v novembri 1989 sa vytvoril priestor pre nástup plurality aj v školstve. Na začiatku 90-ych rokov, ako dôsledok týchto zmien, začínajú vznikať cirkevné, katolícke školy. Jedným z mnohých katolíckych gymnázií vzniklo aj saleziánske Gymnázium Jána Boska v našom meste.

«Aký je zmysel existencie katolíckych škôl? Katolícka škola chce ponúknuť niečo

viac - chce ponúknuť žiakom i pedagógom, ktorých spája živý kontakt so živým Bohom. Jej cieľom je teda nielen sprostredkovať kvalitné vzdelanie, ale poskytnúť všetkým prítomným aj sústavnú formáciu v súlade s evanjeliom.

Keď sme sa tu zišli, môžeme si odpovedať na otázku: „Dará sa nám vychovávať z našich žiakov dobrých občanov a vzorných kresťanov tak, ako si to želal patrón našej školy, sv. Ján Bosko?“ Odpoveďou na túto otázku môže byť aj dnešné stretnutie. Milí bývalí žiaci, pedagógovia, vychovávateľia prijali ste pozvanie, aby ste sa vrátili na miesto, ktoré vás obohatilo a pozitívne poznačilo.»

Ďalej pán riaditeľ Mgr. Marek Nádaský poďakoval všetkým kolegom - súčasným i bývalým za prácu, ktorú vykonali pre našich chlapcov. Bez ich obetavej práce by sme dnes pravdepodobne nič neoslavovali. Taktiež moja vďaka patrí otcom saleziánom, ktorí počnúc donom Ernestom Macákom a Jánom Malženickým, zabezpečili, aby pred 15-imi rokmi mohlo naše gymnázium byť otvorené.

Za týchto 15 rokov bol prvým riaditeľom školy don Ernest Macák SDB, po ňom Mgr. Ján Goč SDB a terajším riaditeľom je Mgr. Marek Nádaský. Za túto dobu sa tu vystriedalo veľa pedagógov, z vychovávateľov najdlhšie pôsobil don Iclie. Jozef Slivoň a don Jozef Skala a desiatky vychovávateľov - saleziánskych asistentov i civilov. Žiakov chodilo do každej triedy okolo 30. Úspešne zmaturovalo 354 chlapcov. Väčšina z nich pokračovala v štúdiách na vysokých školách u nás i v Taliansku. Každý rok po maturite išlo niekoľko na kňazské štúdiá k saleziánom alebo do iných reholí alebo za diecéznymi kňazov. Sú i prípady, že niektorý z našich maturantov sa vrátil do Šaštína ako kňaz, ako terajší vychovávateľ don Robert Flámk a bývalý vychovávateľ prišiel tohto roku ako administrátor farnosti - don Mgr. Jozef Zachar.

Na záver pán riaditeľ povedal, aby nás toto podujatie obohatilo a poskytlo nám impulz do ďalšej práce pre dobro mladých ľudí.

Akadémia potom pokračovala divadelnými a hudobnými číslami, prejavom dona Ernesta Macáka a na záver prehovoril pán direktor saleziánskeho domu v Šaštíne, don Ján Zauška SDB, Mgr. Slávnosť pokračovala v bazilike slávnostnou svätou omšou, ktorú celebraval otec provinciál z Bratislavy, don Štefan Turanský a pohostením v sále kláštora.

Mgr. Marek Nádaský - (jf)

Z histórie šaštínskeho pútnictva - II. časť

Zázračné uzdravenia

Po skončení bojov o Viedeň 12. septembra 1683 sa skončil aj pobyt Sedembolestnej v šaštínskom kaštieli. Obyvatelia kaštiela a okolitých obcí často chodievali ku kaplnke, najmä na mariánske sviatky. Nechýbali ani početné púte z Moravy a Rakúska. Pretože trojhranná kaplnka stála na lúke, vedľa ktorej viedla cesta, prístup k nej mali všetci. Roku 1718 sa stalo niečo nečakané. Czoborovci mali v susedstve lúky a bažantnicu. Správca majetkov dal rozšíriť bažantnicu a ohradil ju. Tak sa kaplnka dostala do ohrady a zakázali ľuďom prístup ku kaplnke. Jednotlivci, skupiny a púte ostávali pri ohrade. Len niektorým sa podarilo za úplatok dostať až ku kaplnke. Putovanie k Sedembolestnej preto postupne začalo rednúť.

Trvalo to plných štrnásť rokov, až do 16. mája 1732, kedy na sviatok sv. Jána Nepomuckého chodievala zo Šaštína púť k jeho kaplnke pri rieke Myjave. Ľudí kráčajúcich v sprievode sa zmocnil smútok, že toľké roky nemôžu chodiť k trojhrannej kaplnke. Plní nadšenia sa odrazu pohli smerom ku kaplnke. Prelomili ohradu, od radosti plakali a vrúcne vzývali Pannu Máriu

Panstvo bolo proti sprievodu bezmocné, nemohlo im zakázať uctievať si Pannu Máriu. Odvtedy Sedembolestná rozdávala milosti ešte hojnejšie. Počet pútníkov z Rakúska, z Moravy a Čiech, zo Sliezska a samozrejme aj zo Slovenska začal narastať. Svedčí o tom aj kniha „*Novum sidus Hungarie - Nová hviezda Uhorska*“, ktorá vyšla v jezuitskej univerzitnej tlačiarne v Trnave roku 1746 až 1751 po maďarsky, nemecky a slovensky tlačená švabachom (viď ukážku titulnej strany). Jej titulná strana v prepise znie: „*NOVÁ HVIEZDA UHORSKEJ KRAJINY, to jest Najsvätejšia Božia Matka a Matka Bolestivá MÁRIA v milosti plnom šaštýnskom obraze do konca vekov zázračná. Všetkým verným dušiam v tele spasiteľná, milosťami prvých rokov, akože svojou mocou a materskou dobrotivosťou hojnými svedkami mariánskemu čitateľovi z latinského jazyka do slovenského preložená a velebnými pátrami kláštora šaštýnskeho Rádu svätého Pavla, prvého pustovníka slávnej Arciprovincie uhorskej predstavená. So štedrým nákladom Reverendissimi Domini Juraja Imricha Agnelliho, proto-notára Apostolského, Abbatisa B.V.Mariae de Kompolth, Archi-Diakona Nitrianskeho, Eccl. Metropolitu Ostrihomskej Kanonika prvý krát na svetlo vydaná. V kráľovskom meste Trnave vytlačená v Akademickiej tlačiarne Spoloč. Ježišovej, roku 1751.*“ *Farská kronika v Šaštíne* z rokov 1732 - 1736 a spomínaná kniha zachytili vyše sedemsto mimoriadnych uzdravení, a to nie sú zachytené všetky.

(pokračovanie na str. 6)

Z histórie šaštínskeho pútnictva - II. časť

(dokončenie zo str. 5)

Kniha *Nová hviezda*, jej prekopovaný originál a prepísaný do latinky, je uschovaný na tunajšom farskom úrade.

Od roku 1732 sa zo Šaštína stáva jedno z najväčších pútnických miest v strednej Európe. Panna Mária sa tu síce nezjavovala ako neskôr v Lurdoch alebo vo Fatime. Nepoužila tu deti a zjavenia na to, aby oznámila ľudstvu svoje želania. Panna Mária sa v Šaštíne „zjavovala“ milosťami a uzdraveniami.

Niektoré zázračné uzdravenia, ktoré sa stali pútnikom zo Šaštína, Stráži a okolia, uvádzam ako ukážku.

Valentín Papánek z *Kuklova* si vyžiadal svojou dôvernosťou stratené zdravie. V novembri roku 1733 jazdiac na koni upadol do veľkej mdloby. Zima bola už veľká a obávajúc sa porážky-šľaku ponáhlal sa domov a hneď sa položil do postele. Vidiac tak nebezpečenstvo smrti, pripravil sa na večnosť. Nemohol však zabudnúť na blízku šaštínsku Lekárku, predložil jej žiadosť svojho srdca s veľkou dôvernosťou. A milostivá Matička k nej sa utiekajúceho sprostila všetkých bolestí, neuhov a mdloby. On na svedectvo a podakovanie najdobrotivejšej Uzdraviteľkyni obetoval slúbený kalich s namaľovaným obrazom.

Pani *Juliane Janovič* zo Stráži pri Šaštíne, manželke Štefana, ich deti popadla nebezpečná zimnica. Jej pohnuté materské srdce našlo nové liečenie v Matičke šaštínskej. Poberúc svoje nemocné dievky na sväté miesto, žiadajúc, aby sa dotkli obrazu bolestnej Matky. Tak sa aj stalo, také domov zobrala s pevnou nádejou, vložila do postele. Nesklamala dôvernosť k Matke Božej, jej dievky všetkej choroby boli zbavené.

V mesiaci september 1733 mestečko Šaštín zachvátil oheň. Zbehlo sa množstvo ľudu, usilujúc predísť obecnému nebezpečenstvu. Ukrutný hosť z domu do domu sa rozširujúc zachvátil aj dom našich pátrov. Velebný pán *Augustín Mikšič* vidiac od mariánskej kaplnky túto príhodu, rýchlo sa ponáhlal, aby zachránil svoj malý rehoľnícky príbytok. Veľký vietor zatvoril za ním dvere a nemohol vykročiť von. Utiahol sa do kúta a tam prosil Pannu Máriu o pomoc. Vnútorňou nádejou posilnený vstal zo zeme a znovu sa vrátil ku dverám a mocne uderil do nich rukami. Dvere sa otvorili dobrodenným Matičky Božej a mohol cez plamene ohňa prejsť cez horiaci dvor. Tak Mária svojich verných čitateľov dopustí na čas upadnúť do nebezpečenstva, nie že by zahynuli, ale aby s divnejším a slávnejším spôsobom z neho boli vytrhnutí.

V júli roku 1734 *Alžbetu Doboss* z mestečka Šaštín po päťdesiatom šiestom roku života tak nemilosrdne trápiť vnútorné žranie, že tá najostrejšia bolesť žiadnou lekárskou pomocou sa nedala utíšiť. Medzitým spomenula si bohabojná matróna na blízko prebývajúcú Lekárku a na príhovor Matky bolestí, žiadala si priniesť oleja z lampy v mariánskom príbytku. Hneď od toho ostrého trápenia bola vyslobodená.

Nešťastné dieťa *Ondreja Sulík* a jeho manželky *Anny* zo Šaštína nebolo ešte ani štyri mesiace na svete, už ukrutným trhaním temer navnívoč bolo uvedenú. Zúfala nad životom dieťaťa a pretože smrť sa zdala istá, prichystala malé rúcho a iné potrebné veci na pohreb. Medzitým prišlo rodičom na myseľ susedské obydlie premočnej Rodičky Božej, preto rýchle najpevnejšiu svoju nádej poníženou svojou prosbou žiadali. Tu rodičia rýchle k mariánskej kaplnke sa vybrali a prosili, aby svätá omša pred zázračným obrazom za uzdravenie milého dieťaťa sa slúžila. A hľa, ako sa dokončila svätá omša dieťa, bolo zbavené všetkého nebezpečenstva. Potom hneď radosťou naplnení rodičia to šťastné dieťa do chrámu Ochrankyne svojej priniesli a príbeh tu oznámili v mesiaci

júli roku 1734 so svedectvom svojich susedov potvrdili.

Kniha *Nová hviezda* končí týmto záverom:

„Uzrieš už v celej tejto knižke, mariánsky čitateľ, vznešené preukázané dobročinnosti najdobrotivejšej Matičky svojim čiteľom, vôbec nepochybujem, že hojnú jej štedrosť s podivením si uctili, ktorá aj hluchým rozkázala počuť a nemým hovoriť, ktorá všetky veci dobre urobila a chorých uzdravila. Jedine zostáva, aby som ja, ktorý som písal s prianím naozaj katolíckym, aj ty, pre ktorého som to písal, spolu sme vychvalovali jej sväté meno. A pretože nemôžeme dostatočne chváliť, ctíme a milujeme ako mnoho môžeme. Nasledujme príklad jej života, aby sme si vyžiadali zvolanie modlitby; k svätým jej nohám padnime a pokorným hlasom zvolajme: „Zostaň s nami, Pani, lebo ak nás zanecháš, čo bude v nás? Ó, duch, ó, život kresťanov!“

Pôvodná kniha NOVÁ HVIEZDA je uložená v knižnici Matice slovenskej v Martine. Knihu zo švabachu do latinky v roku 2001, po 250 rokoch od jej vydania, prepísal a vám to teraz podáva Jozef Fríbort. Kópia knihy a jej prepis je k nahliadnutiu na tunajšom farskom úrade. (Pokračovanie nabadúce)

Dejú sa i dnes zázraky?

Iste sme zaregistrovali už mnohé udalosti v našom živote, ktoré sa vymykajú z ohraničeného ľudského chápania, či sme študovaní, alebo obyčajní priemerní ľudia.

Po vypočutí mnohých vierohodných svedectiev sme často ohromení. Vtedy sa nevdojak úpornejšie snažíme o vysvetlenie, aká sila, aké vedenie bolo príčinou tej skutočnosti. Nezbyva nám nič iné, ako pokorne uveriť, že je nad nami Nieкто, kto koná mimo ľudských, prirodzených zákonov ten Nieкто je sám Boh, Všemocný vládca celého vesmíru.

V týchto dňoch, keď slávime príchod Božieho Syna na tento svet, ďakujeme Pánu Bohu za ten najvzácnější zázrak všetkých čias, že pre uskutočnenie svojho plánu na záchranu duší zvolil jednoduchú čistú pannu, Nepoškvrnenú Pannu Máriu. Ona je teraz i našou Matkou, lebo sám Pán Ježiš, keď dovŕšil tu na zemi svoju úlohu, skôr než odovzdal dušu Otcovi, dal nám ju v osobe svätého Jána za Matku všetkých ľudí. A ona vzala túto úlohu veľmi vážne a od tej chvíle chráni nás od Zlého a s láskou pomáha všetkým, ktorí o jej pomoc žiadajú. Teda Panna Mária zohráva v našom živote dôležitú úlohu a verme, že nie je nič, čo by Syn odmietol na prosbu svojej Matky.

I keď žijeme v dobe, keď nie je v móde veriť nadprirodzeným zásahom, mnohí by dokázali nás presvedčiť, že zázraky sa dejú i dnes! A stáva sa to nie vždy len ďaleko od nás, o ktorých sa dozvedáme z časopisov alebo z médií, ale často sme priamymi svedkami veľkých božích zásahov v našich životoch, či v duchovnom alebo telesnom. I z nášho mesta by sme mohli predkladať osobné svedectvá. Verme tomu, nebudme k nim nevšímaví a ľahostajní. Zvlášť nedávno, keď na zbožné vzývanie Panny Márie o pomoc v neľahkej situácii, o chvíľu bolo nebezpečenstvo azda aj života zažehnané. Či to nesvedčí o veľkej božej láske a o tom, že Boh je vždy blízko, keď ho vrúcne, zvlášť cez Pannu Máriu voláme a žiadame o jeho zásah?

Radosným srdcom Jej teda ďakujeme, že svoju úlohu Matky - Spolupriateľky za svet berie naozaj veľkodušne a chráni si nás všetkých, lebo sme Božie deti. Nech naše srdcia spievajú jej na slávu a vďaku za mnohé vyprosené naše žiadosti... „Vinieme sa k tebe, Ruža duchovná, pros u Boha za nás, nebies Kráľovná!“

Počas vianočných sviatočných dní, majme teda naše srdcia vďaky upriamené i na Matku Božiu, lebo jej za mnoho v našich životoch vďačíme.

Marta Tumová

Srdce

Dňa 1. septembra 1947 som nastúpil ako učeň do strojno-zámočnickej dielne u pána Antona Ševčíka. Moju pozornosť upútalo srdce zvona, opreté o stenu v dielni. Majster ma oboznámil s dnes už historickou udalosťou minulého storočia. Bolo to srdce zvona sv. Cyrila a Metoda, druhého naj-

väčšieho zvona o váhe jednej tony a 774 kilogramov. Poruchu zvona spôsobilo opotrebovanie uloženia srdca k telesu zvona. Srdce zvona bolo upevnené koženou sponou.

Táto sa po dobu dvoch desaťročí opotrebovala. Srdce sa uvoľnilo a kolmo dopadlo na drevenú podlahu, ktorú svojou váhou prerazilo a zastavilo sa o podlažie nižšie. Na oživenie zvona sv. Cyrila a Metoda sa muselo čakať do roku 1948. Do tej doby zvon zostal nemý. Až v tom roku sa zohnal kvalitný pás kože, z ktorej sme spravili sponu. Túto sme impregnovali v teplom oleji, aby celá nasiakla masťou. Dvaja najmladší a už poslední učni sme boli poverení majstrom touto montážou. Po namontovaní srdca sme ešte očistili ostatné zvony od staršieho maziva a znovu natreli pohyblivé časti vazelínou. Zvony, ktoré sú vo veži zo západnej strany, majú srdcia upnuté na kožených sponách a uložené sú na kľzných ložiskách. Po dokončení týchto prác zvony už v plnom obsadení vítali pútnikov. Zvon sv. Cyrila a Metoda zvolával veriacich na sv. omše. V tých dobách už pred 6. hodinou rannou a tiež aj večer na „Anjelpána“, aby si ľudia spomenuli na vďaka za dobre prežitý deň.

V tejto veži je 6 zvonov. V prvej svetovej vojne štyri naj-

väčšie boli zhodené pre potreby rakúsko-uhorskej armády. Pre kostol zostali slúžiť dvanásť rokov len dva najmenšie. Zvony šaštínskeho chrámu sa ovládali manuálne - povrazmi. Prišla však modernizácia. Zvony sa už od roku 1970 ovládajú diaľkovo na elektrický pohon vypínačmi zo sakristie a automatom. Než k tomu prišlo, ako oratoriáni a miništranti sme častokrát vybehli po 179 schodoch zvoniť všetkými zvonmi.

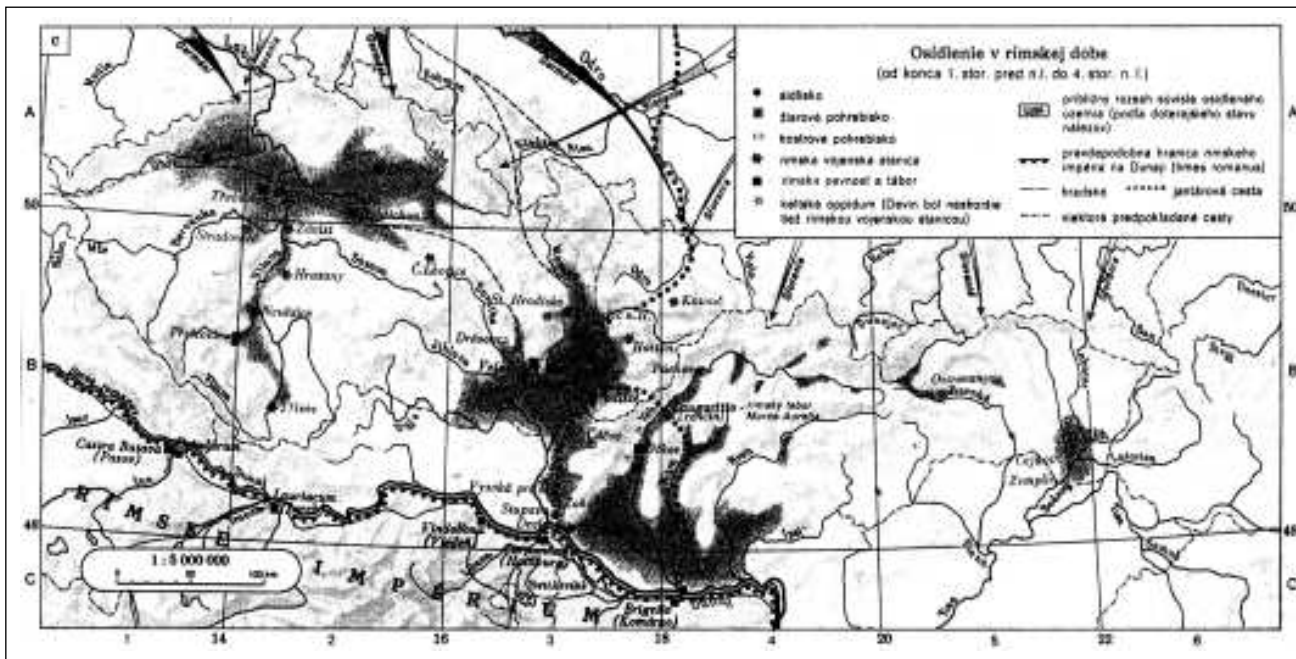
Najväčšiu radosť sme mali, keď sme mohli ísť zvoniť na najväčší zvon do vedľajšej východnej veže. Svojou veľkosťou sa radí medzi najväčšie zvony na Slovensku. Pre svoju úctyhodnú hmotnosť 4 tony a 745 kilogramov je už uložený na guľičkových ložiskách. Tento Národný zvon sme rozozvučali tak, že jeden z nás podržal srdce, ostatní sme ho dostatočne rozkmitali, až potom sme pustili srdce. Dnes každý zvon je poháňaný elektromotorom a Národný zvon dvoma elektromotormi.

Ešte i dnes zvony neodmysliteľne patria ku koloritu každej dediny a mesta. Tie šaštínske zvony, ktoré zaznievajú vo všedné dni a hlavne vo sviatočné - a to by nemalo byť rovnaké, ale v nedeľu a počas sviatkov by sa malo zvoniť viacerými zvonmi - nech znejú i po ďalšie storočia v mieri, bez vojen, pre pokoj našich sŕdc podľa piesne „Tie šaštínske zvony k sebe nás volajú, patrónke Slovenska poklonu zdávajú“.

Rafael Menšík

V marcovom čísle HLÁSNIKA sme uverejnili článok p.R.Menšíka Jantárova cesta pri ktorom bola vytlačená zmenšená nečitateľná mapka, uverejňujeme ju teraz ešte raz v skutočnej veľkosti.

PREDSTAVUJEME VÁM...

ŠTEFANA IRŠU

1. Odkiaľ pochádzate a ako dlho bývate v Šaštíne-Strážach?

Pochádzam z neďalekej obce Lakšárska Nová Ves. Do Šaštína som sa priženil v roku 1987.

2. Dočítala som sa, že sa venujete horolezectvu. Kedy to všetko začalo?

Od detstva mám veľmi rád prírodu. Na základnej škole v turistickom krúžku sme chodili do Malých Karpát. Postupom času prišla chuť navštíviť iné horstvo. Začal som robiť takzvané hrebeňovky s ťažkým batohom, v ktorom som si niesol stravu, oblečenie, stan, spacák, jednoducho všetko na prežitie v horách. Malá Fatra ma prilákala ako prvá, prešiel som ju v letnom i zimnom období. Neskôr Veľká Fatra, Kremnické vrchy, Nízke Tatry. Vo Vysokých Tatrách to boli najskôr všetky známe doliny z ktorých som pozoroval okolité štíty a možné prístupy k nim. Ako prvé som zliezol Baranie rohy v zimnom období Zmrzlou dolinou od Brnčálovej chaty. Skoro všetky výstupy som robil v zime za ťažkých podmienok, na nohách stúpacie železá-mačky a v ruke cepín.

3. Ako sa vám darí spájať čas pre rodinu, prácu a túto záľubu?

Dnes má každý nejakú záľubu, je len na nás, ako sa s ňou sa popasujeme a na aké poradie ju dáme.

4. Ste členom horolezeckého spolku JAMES SENICA, čo to pre vás znamená?

Členstvo v JAMES som získal pred šiestimi rokmi prostredníctvom priateľov, ktorí v ňom pôsobia dlhodobo. Je to medzinárodne uznávaná organizácia. Pre nás členov to znamená voľný pohyb v horách mimo značených chodníkov.

5. Ktoré výstupy už máte za sebou a ako sa pri plánovaní výstupu postupuje?

Z domácich výstupov sú to Lomnický štít, Čierny štít, Ladvý štít, Satan, najhodnotnejší výstup pre mňa je Gerlachovský štít Martinkov. Prvá štvrtisícovka bol z talianskej strany Castor (4223 m), dva dni na to Mt. Blanc (4807 m) z francúzskej strany. Pred tromi rokmi som sa pokúsil zložiť najvyšší vrch Rakúska Grossglockner (3798 m). Vzhľadom na veľmi zlé poveternostné podmienky sa to nepodarilo. Tento rok sa mi výstup podaril. Pred každým výstupom na zvolenú horu treba všetko dôkladne premyslieť, skontrolovať výstroj.

6. Bol tento váš posledný letný výstup na Matterhorn (4478 m) najnáročnejší?

Každý kopec je na výstup náročný, všetko to záleží, akú cestu zvolíme a hlavne ako sme na tom kondične. Matterhorn je krásna hora a výstup naň je ťažký. Pod Matterhornom zo švajčiarskej strany je vo výške 3268 m chata Hörnli. Spánok v nej pred výstupom prišiel vhod. Ráno o 4.30 hod. za svetla z čelovky začal výstup. O 7.15 hod. sme boli vo výške 4000 m, kde sa nachádza útulňa menom Solvay. Vrchol hory sme dosiahli o 11.05 hod. Zostup je tak isto ťažký, jednu dĺžku sme zlaňovali, ušetrili sme čas a hlavne veľa síl pre zostup. Po dvanástich hodinách a 30-tich minútach sme boli naspäť v chate Hörnli. Z nej nás čakal ešte dlhý pochod do mestečka Zermatt, kam sme prišli o 20.30 hod. Dobrá kondícia sa dá natréňovať, no nadmorská výška v našich podmienkach nie. A práve tá najviac pôsobí na organizmus. Pri všetkých takto náročných výstupoch je dôležité mať šťastie na dobré počasie.

7. Čo vám dáva tento šport? Dá sa hovoriť o tom, že vám to aj niečo berie?

Dáva mi to veľa, veď pohľady a pocity z hory sú fantastické a neopísateľné. Hora nad 4000 m zoberie veľa síl. Stalo sa mi, že som už mal polovicu výstupu za sebou a chcel som sa vrátiť naspäť.

8. Ako veľmi sú dôležité, popri všetkej námahe, vzťahy s ľuďmi, s ktorými vystupujete na vrchol?

Ľudí, s ktorými vystupujem na horu, veľmi dobre poznám. Sú to ozajstní priatelia a je na nich spoľahnutie. Veď sme toho v horách zažili veľa.

9. Určite strávite veľa času mimo rodiny, čo na to manželka? Čas strávený mimo rodiny je minimálny. Manželka to považuje za hazard so životom.

10. Môžete sa s nami podeliť o niektorý z vašich osobných horolezeckých zážitkov?

Zážitkov je veľa. Pri zostupe z Grossglocknera ľadovcom Hoffmannskees som sa prepadol do ľadovcovej trhliny. Tieto trhliny majú nedozierne hĺbky, no dopadlo to dobre.

11. Blíži sa Silvester, poznáte nejaký vtíp o horolezcoch? Stretli sa naši a poľskí horolezci pod západnou stenou Lomnického štítu. Poliaci, ktorí mali rovnaký cieľ ako naši, sa spýtali, či ideme tiež do steny?

- Panowie do ščany, do ščany?
Vedúci našich blysol očami po svojich partneroch a rozpačito vysvetlil:

- Ale nie, to sme len takí spotení...

Ďakujem za rozhovor a prajem vám veľa vydarených výstupov, veľa krásnych pohľadov a pocitov z krásnych hôr, ale hlavne všetky šťastné návraty domov.

S. Suchá

Benefičný koncert

S blížiacimi sa najkrajšími sviatkami v roku Zväz telesne postihnutých v Šaštíne-Strážach pripravil ako po iné roky jubilejný piaty benefičný koncert pre deti a mládež

v Rohove. Blíži sa čas, kedy ľudia sú voči sebe úprimnejší, tolerantnejší a milší. Aj v tomto roku prišlo veľa našich občanov podporiť toto dobré podujatie. Koncert bol v nedeľu 10. decembra 2006 v Kultúrnom dome v Šaštíne. Moderovala ho pani Eva Mária Uhríková, vystupovali jej hostia a deti z MŠ, Ludovej školy umenia a mládež z Rohova.

Najkrajšie sviatky sme tak pripravili našim spoločným pričinením i iným, ktorí to veľmi potrebujú. Vďaka patrí i všetkým sponzorom, ktorí prispeli na toto podujatie. Preto si dovoľujem vám všetkým za naše Združenie zväzu telesne postihnutých zaželať veľa dobrej nálady, pohody, zdravia a spokojného prežitia vianočných sviatkov.

*Keď ticho sa všade mihoce
a šťastie je na skok,
my vám prajeme krásne VIANOCE
a šťastný NOVÝ ROK.*

Za ZO TP Štefánia Macháčková

Z rozprávania starého otca

Tento príbeh je z doby, keď ešte v noci po Šaštíne chodili strašidlá.

Istý obuvnícky majster v Zápotočnej ulici šiel topánky svojmu dobrému priateľovi z Hasprunky, dnešná Studienka. Keď bol s nimi hotový, rozhodol sa, že mu ich zanesie. Tak sa aj stalo. Vybral sa cez les do Hasprunky. Keď tam prišiel, šťastlivo sa s kamarátom zvalal a ako ináč, nové topánky dobre zapili slivovičkou. Ako tak besedujú a popíjajú, ani len nezbadali, že vonku sa už stmieva. Chtiac-nehtiac musel sa majster pobrať domov cez les naspäť do Šaštína. Mesiac akoby sa zabával, sem-tam sa schoval za mraky a hneď zase nášmu majstrovi svietil na cestu. Stromy sa k nemu priateľsky nakláňali a tieň na zemi vytvárali rôzne obrázky. Ako si tak kráča a dumá posilnený slivovičkou, zbadal, že si pred ním ešte niekto vykračuje. Nebol už ďaleko od Šaštína, ale predsa si pomyslel, že dvom bude veselšie, a tak na dotýčného zakričal. Postava ozaj ostala stáť. Majster si pobehol, ale aké bolo jeho prekvapenie, keď zbadal, že postava nemá hlavu. No to si môžete predstaviť, ako sa majster cítil, div že z nôh nespadol. Nevedel, čo ďalej. Keď sa spamätal, začal pred postavou utekať, ale nič mu to nepomohlo, pretože postava utekala za ním. Takže, chtiac-nehtiac, išli stále spolu, dúfajúc, že medzi domy s ním nepôjde. Ale postava ho stále sprevádzala. Veľmi sa potešil, keď zbadal, že hostinec, do ktorého rád chodieval, tzv. Zájazdný hostinec u pána Wótcziho, je ešte otvorený. Rýchlo vošiel dnu medzi kamarátov. Šťastný, že sa mu podarilo tej bezhlavej postavy zbaviť. Hodiny ubúdali a ubúdalo aj návštevníkov, až ostal v hostinci náš majster zase sám. Onedlho ho začal už i pán hostinský upozorňovať, že chce zatvárať. Nezostalo mu nič iné, len sa vybrať na cestu domov. Aký bol však prekvapený, keď ho strašidlo vonku stále čakalo. A zase ho začalo sprevádzať. To už bolo na majstra priveľa. Začal postavu nadávať takými výrazmi, ktoré by si inak ani nedovolil na niekoho povedať. Ale čo sa nestalo? Postava sa nahnevla a začala nášho milého majstra ťlct hlava-nehlava. Keď prišiel k sebe, tak zbadal, že postava už je preč. Utekal domov, ako mu nohy stačili a doma buchol dverami, až mu pánty skoro vyleteli z dverí. Odvtedy topánky do Hasprunky nenosil a s každým sa radšej dohodol, aby si po ne prišiel sám. Lebo čo vtedy v noci zažil, to mu ani nikto nechcel veriť, skôr sa mu všetci smiali. Kto by sa však lepšie majstrovi prizrel, zbadal by, že mu od večera do rána na hlave zbeleli všetky vlasy.

Takže drahí rodáci, ak sa niekedy vyberiete v noci cez les do Šaštína, radšej na nikoho nekričte, pretože, čo keby náhodou...

Silvia Suchá

Ak si aj vy spomínate na príbehy z rozprávania starých rodičov, tak nám o nich napíšte. Radi ich uverejníme.

PS: Čo myslíte, chodia ešte i teraz v noci po našom meste mátohy a premiestňujú smetné nádoby a váľajú ich po námestí?

Z histórie spojenia Záhoria s Rakúskom

Už v dávnej minulosti zaznamenali historici čulé kontakty a obchodný ruch v slovensko-rakúskom pohraničí. Prvou historicky doloženou cestou v Pomoraví bola Jantárová cesta, ktorá prechádzala pozdĺž rieky Moravy už na prelome bronzovej a železnej doby - asi roku 900 pred Kristom. Okrem jantáru sa po tejto ceste prepravoval aj iný tovar, napr. kovy, kožušiny, soľ, koža a pod. Túto cestu neskoršie používali

Rimania i germánske kmene pri svojich vojenských výpadoch.

V roku 1499 sa po prvý raz spomína v marheggskej pozemkovej knihe prechod cez rieku Morava medzi Vysokou-Hochstetnom a Zwerndorfom. Premávali tu člny, ktoré prepravovali ľudí a zeleninárov smerujúcich na trh do Viedne ako i Slovákov pracujúcich v Rakúsku a rakúskych pútnikov pri ceste do Marianky. Prievoz s kompou medzi Veľkými Levármí a Drösingom sa prvýkrát spomína v r. 1649. V historických prameňoch z r. 1888 sa uvádza, že sa dalo naraz previezť až 190 ľudí alebo 19 koní, prípadne 4 vozy s dvojzaprachom. Pri tomto prechode stáli na oboch stranách Moravy hostince, kde sa dalo občerstviť i zabaviť. Z Veľkých Levárov sa prechádzalo brodom cez Moravu do Sierndorfu a Jedenspeigenu. Rakúšania na tomto mieste prevádzali borovicové drevo, ktoré potrebovali pri pálení tehál a to najmä v zime, keď Morava zamrzla. Najstaršie správy o existencii mosta cez Moravu pri Angerne pochádzajú už zo 16. storočia.

Pevný most cez Moravu dala pri Schlosshofe postaviť v r. 1771 cisárovná Mária Terézia, avšak 29. januára 1809 ho strhli ľadové kryhy, ktoré sa do Moravy dostali z Dunaja a odniesli ho proti prúdu rieky až k Vysokej pri Morave. Zničený most nechal obnoviť o 4 roky neskôr gróf Pálffy. V r. 1866 most vyhodili do vzduchu rakúske vojská počas vojny s Pruskom, ale zakrátko ho zase obnovili. Definitívne most zničili ľadové kryhy v r. 1880. Ďalší most postavili medzi Hohenau a Moravským Sv. Jánom v r. 1833, ale i tento most v r. 1925 strhol nakopený ľad. Obnovili ho až v r. 1994 vo forme pontónového mosta. V r. 1847 vybudovali medzi Devínskou Novou Vsou a Marheggom kamenný most cez Moravu, ktorého ostatky sa zachovali dodnes. Gajary s Dürnkrotom spájali drevený most, cez ktorý sa vozilo drevo od r. 1868 na pílu v Dürnkrote.

Rozvoj priemyslu si však vyžiadal výstavbu mosta medzi Angernom a Záhorskou Vsou v r. 1870. Po tomto moste sa úzkokoľajkou prepravovala repa z Rakúska do cukrovaru v Záhorskej Vsi. Na konci 2. svetovej vojny boli všetky mosty zničené. Dnes sa využíva železničný most cez Moravu na trati Bratislava - Viedeň a most medzi Hohenau a Moravským Svätým Jánom.

Mgr. František Havlíček

Použitá literatúra: Kniha Slovensko-rakúske Pomoravie, vydavateľstvo Dajama, Bratislava 1996.

550 rokov poludňajšieho zvonenia

Hlahol poludňajšieho zvona sa nám zdá úplne samozrejmy, pretože pripomína poludnie. Okrem toho pripomína aj udalosť, ktorá sa odohrala pred 550. rokmi, keď Európe hrozilo turecké nebezpečenstvo. Podme však po slede udalostí.

V roku 1451 nastúpil na turecký trón sultán Mohamed II., ktorý v túžbe po svetovláde dal sa na výboje. Rozhodol sa, že musí dobyť najmocnejšiu pevnosť na južnej hranici Uhorska - Belehrad. Sultán dal uliati srbským poddaným 20 obrovských diel a doviezť ich až pod hradby Belehradu. Ďalej zhromažďoval loďstvo na Dunaji a prisunul pod Belehrad až 150 tisícovú armádu. Správa o týchto prípravách naplnila strachom celú kresťanskú Európu, uhorského kráľa Ladislava Pohrobka i pápeža Kalixta III. Preto sa začali porady o odvrátení tureckej hrozby spoločnou európskou akciou, ktorej dátum stanovili na 1. august 1456.

(pokračovanie str. 10)

550 rokov poludňajšieho zvonenia

(dokončenie zo str. 9)

Vedením protitureckej vojny poverili sedmohradského rytiera Jána Huňadyho a ako pomocného veliteľa mu prizvali vyše 60-ročného františkána Jána Kapistrána, neskôr vyhláseného za svätého, ktorý vedel ľudí oduševniť a strhnúť na svoju stranu.

Huňady sa rozhodol nevyčkávať na určený termín 1. august, ale nečakaným a prudkým útokom prekvapil sultánovo vojsko. A to sa mu i podarilo, takže turecká armáda bola pri Belehrade roku 1456 na hlavu porazená. Víťazstvo nad Turkami naplnilo radosťou celú Európu a kuriéri cválali na koňoch do Ríma, aby oznámili porážku Turkov pápežovi Kalixtovi III. Táto radosť z tureckej porážky bola taká grandiózna, že sa rozozvučali zvony v celej Európe a poriadali sa procesie vďakyvdania. A tak na pamiatku onoho veľkého víťazstva nad Turkami nariadil pápež každodenné poludňajšie zvonenie na celom svete. Toto víťazstvo však Turkobijec Ján Huňady dlho nevyčutnával, pretože 11. augusta toho istého roku zomrel na mor a všetka vojenská sláva prešla na jeho dvoch synov Ladislava a Mateja, prezývaného Korvín. Víťazstvom nad Turkami pri Belehrade však turecké nebezpečie nebolo pre Európu natrvalo zažehnané, pretože v bitke pri Moháči 29. augusta 1526 bolo vojsko kráľa Ľudovíta Jagellovského Turkami na hlavu porazené a sám uhorský kráľ zahynul na koni i s jeho dvomi rytiermi v močiarioch rozvodneného mŕtveho ramena Dunaja. Víťazná armáda Sulejmana II. síce z Uhorska odťahla, ale turecká hrozba visela dlhú dobu nad strednou Európou, čo veľmi ovplyvnilo dejiny Uhorska a teda i našej vlasti.

Mgr. František Havlíček

Recyklácia

Odpadom nazývame niečo, čo sa nám už zdá nepotrebné, nechcené a chceme to odstrániť. Ale to, čo je pre nás odpadom, môže byť niekde inde hodnotný zdroj. Jeho opätovné využitie - recyklácia - šetrí prírodné zdroje, znižuje spotrebu energie, znižuje znečistenie prostredia, v ktorom žijeme. Recykláciou - znovuvyužívaním - sa v podstate snažíme napodobniť ten prírodný kolobeh látok, z ktorého nevznikajú odpady. Neuvážené nakladanie s odpadmi zaťažuje životné prostredie, či už priamo zamorením pôdy, vody a vzduchu, skládkami a spaľovňami, či nepriamo zvýšenou ťažbou surovín, vyplytvanou energiou, či nárastom zbytočnej dopravy. Pri získavaní energie obsiahnutej v odpadoch dosahujú spaľovne v praxi veľmi malú účinnosť (v priemere len 15-20%). Recykláciou ušetríme 3 - 5-násobne viac energie, ako môžeme získať spaľovaním. Naviac, ak akceptujeme, že recyklácia by mala predchádzať spaľovaniu s využitím energie, zistíme, že u TKO (tuhý komunálny odpad) nie je veľmi účelné spaľovať nevyužitelný zbytok. Veľkú časť tvoria nehorľavé minerálne látky (celkovo vyše 20%), veľká časť TKO obsahuje vodu. Ak odpočítame recyklovateľné zložky, ostáva nám len cca 10-15% odpadu vhodného na spaľovanie. Dôležitá je otázka, kde a ako triediť tuhý bytovo-komunálny odpad. Najlepšie by bolo hneď v mieste vzniku, čiže v bytoch. Už sa vyrábajú rôzne nádoby na odpady s úpravami na triedenie (viac priehradiek a pod.). Stačia dve, jedna na čistý biologický odpad a druhá na znehodnotený zvyšok, pričom papier, sklenené fľaše, plastové fľaše, kov a handry sa dávajú do špeciálnych kontajnerov alebo odovzdávajú v zberní druhotných surovín.

Čo triediť:

Papier - tvorí asi 20% odpadu - je možné ho v plnej miere recyklovať, hlavne keď sa v súčasnosti papierom vo veľkej miere plytvá. Pri výrobe papiera sa dnes používa až polovica odpadového papiera. Odpadový papier sa rozmieta na kašu, čistí, bielením sa zbavuje tlačiarenskej farby a špiny a rovnakým technologickým spôsobom ako pri dreve a handrách sa z neho vyrába nový papier.

Sklo - tvorí asi desatinu vyhadzovaného odpadu. Len asi 1 z 20-ich fliaš v SR je dnes recyklovaná, hoci recyklácia je pomerne jednoduchá. Sklo sa oplatí recyklovať, ale najlepšie je vracať sklenené fľaše a používať ich toľkokrát, koľkokrát je to možné. Sklo sa po vyčistení a triedení drví, taví a vyrábajú sa nové fľaše. Sklo by sa malo triediť podľa farby, pretože zo zmesi farebných skiel možno vyrobiť len zelené sklo.

Organický odpad - tvorí takmer polovicu komunálneho odpadu. Sem zaraďujeme zeleninové a ovocné zvyšky, záhradný odpad, zeleň, zvyšky jedál... Netriedený organický odpad zmiešaný s ostatnými druhmi odpadu prispieva k znečisteniu územia, hoci najvhodnejšie ekologicky i ekonomicky by bolo organický odpad kompostovať a premieňať na hnojivo.

Textil - v odpade 4%, ale i ten sa recykluje na rôzne hrubšie tkaniny alebo môže byť často užitočný iným, pomôcť v charite. **Kovy** - tvoria takmer 5% komunálneho odpadu, sú vo veľkej miere recyklované, vďaka finančnej náročnosti výroby a obmedzenosti zdrojov. Ich výroba je energeticky veľmi náročná a ich ťažba značne poškodzuje prírodu. Recyklácia kovov je v porovnaní s plastami ekonomicky oveľa výhodnejšia. Čím je kov drahší, ako napr. zlato a striebro, tým viac sa ho oplatí recyklovať. To platí aj o hliníku, pretože pri jeho výrobe z bauxitu sa vynakladá obrovské množstvo energie. Recyklujú sa neznečistené kovové predmety rôznych veľkostí a tvarov (nie však chladničky, televízory...).

Opad je na svete tak dlho, ako život sám. Bol, je a bude. Na tom sa nedá nič zmeniť. Zmeniť sa dá len prístup k nemu. Nesmieme podceňovať jeho vplyv na náš život a musíme si začať uvedomovať, že pokiaľ budeme odpad prehliadať, nebude naša Zem nikdy krásne miesto pre život. Nebudme lahostajní, ak chceme svet, v ktorom budú môcť naše deti a vnúčatá žiť, bez trpkých pohľadov na haldy odpadov, ktoré budú všade okolo nich. Nedávajme odpad na „divoké skládky“, ale do kontajnerov, ktoré sa pravidelne vyvážajú na určené smetisko.

Jana Ulrichová

Listy čitateľov

Vážená redakcia,

chcela by som sa Vám poďakovať za Vašu prácu a povedať Vám, ako je dobré mať v meste taký časopis ako je náš „Hlásnik“. Nie každý stačí sledovať, čo sa v našom meste udialo, čo sa pripravuje, čo sa vybudovalo.

Po prečítaní posledného Hlásnika, kde pán primátor podal správu, čo všetko sa podarilo v meste zrealizovať, mi nedá, aby som sa vedeniu nášho mesta nepoďakovala. Len ma mrzí, že pri budovaní krajšieho mesta sa zabúda na našich spoluobčanov - vodičkárov. Je veľa miest v našom meste, kde sa oni nedostanú. Či je to kultúrny dom, slovenská sporiteľňa, nové obchodíky na Širočkových dome a v neposlednej miere mestský úrad.

Myslím si, že pri budovaní mesta, v ktorom by sa žilo všetkým obyvateľom dobre, by sa na takýchto ľuďoch nemalo zabúdať. Som veľmi rada, že sa na takýchto ľuďoch nezaбудlo pri výstavbe nových bytov. Ďakujem.

Helena Bakičová

Zdravotnícke okienko

Vysoký krvný tlak - „Tichý zabijak“

Vysoký tlak často nemá žiadne príznaky, ale môže viesť k vážnym problémom.

Krvný tlak je množstvo sily, ktorú vaša krv kladie na steny ciev, keď nimi prechádza. Časom môže vysoký tlak poškodiť krvné cievy a to vedie k závažným problémom, ako napríklad srdcový infarkt či mŕtvica. Najlepšou cestou, ako vedieť, či máte vysoký tlak, je mať lekára, ktorý vám ho pravidelne kontroluje.

Vaše srdce udrie 100 000-krát denne. To predstavuje stotisíc prípadov, keď vysoký tlak môže zničiť cievy vedúce do vašich očí, srdca, mozgu či obličiek. Zakaždým, keď vaše srdce udrie, pumpuje krv cez krvné cievy tela v dĺžke vyše 60 000 km. Ak je krvný tlak príliš vysoký, môže zničiť cievy a zamedziť prítoku krvi do životne dôležitých orgánov.

Nové medicínske smernice udávajú, že normálny krvný tlak u väčšiny dospelých je 120/80 mmHg. Liečba je odporúčaná, ak je krvný tlak vyšší ako 140/90 mmHg. U ľudí s cukrovkou a poškodením obličiek je liečba odporúčaná už pri krvnom tlaku 130/80 mmHg. Je treba mať na pamäti, že určité kolísanie hodnôt krvného tlaku je v bežnom živote normálne. Poznáme aj tzv. „syndróm bieleho pláštá“, kedy pacient má zvýšené hodnoty tlaku v ambulancii lekára, no pri domácom meraní tlaku dosahuje optimálne hodnoty. Vysoký krvný tlak spočiatku nespôsobuje žiadne problémy. Nebezpečné je práve to, že príznaky sa začínajú prejavovať, už keď je neskoro. Pacient spravidla ani netuší, že je ohrozený vysokým tlakom. Niektorí ľudia pociťujú zvýšený krvný tlak ako časté bolesti hlavy, závrate a tlak na hrudníku. No väčšina ľudí s vysokým tlakom nemá žiadne takéto príznaky. Preto sa nazýva aj ako „tichý zabijak“. Postihuje všetky

vekové kategórie. Nikdy nie ste príliš mladí na to, aby ste neboli ohrození vysokým tlakom.

U väčšiny ľudí s vysokým tlakom je presná príčina neznáma (asi 85% pacientov). U zvyšných 15% pacientov je hypertenzia následkom iného ochorenia - napr. ochorenie srdcovocievneho aparátu alebo obličiek.

Vyššiu náchylnosť na vysoký tlak majú ľudia s pokrvnými príbuznými, ktorí majú vysoký krvný tlak (napr. otec, matka, súrodenci), muži nad 55 rokov a ženy nad 65 rokov, ženy v menopauze, ženy užívajúce antikoncepciu, fajčiari, ľudia s nadváhou, cukrovkou a vysokým cholesterolom. Ste ohrození? Spojte sa s vaším lekárom, dajte si skontrolovať tlak a vytvorte plán, ako ho znížiť.

Znížiť riziko vysokého tlaku môžete aj bez liekov, ak prijmete zdravý životný štýl. Je to obmedzenie solenia, zdravé zloženie stravy, pravidelná fyzická aktivita, zvládnutie stresu a obmedzenie fajčenia a alkoholu.

Ak nejde znížiť tlak na normálne hodnoty iba zmenou životného štýlu, je potrebné pristúpiť k medikamentóznej liečbe. Po dôkladnom vyšetrení vám lekár vypracuje individuálne prispôbenú schému liečby. V súčasnosti je k dispozícii široká paleta účinných liekov znižujúcich tlak. Váš lekár zvolí vhodný liek, poprípade kombináciu liekov. Pokúsi sa dosiahnuť pomalého a postupného zníženia krvného tlaku až na normálnu úroveň. Svojmu lekárovi môžete pomôcť, ak si budete viesť záznamy o užívaní liekov a hodnotách tlaku pomocou meraní domácim tlakomerom. Je dôležité, aby ste si uvedomili, že liečba vysokého tlaku spravidla neodstraňuje príčinu (asi u 85% pacientov je neznáma), ale v konečnom dôsledku zachraňuje i možno práve ten váš ľudský život.

Tak dáte sa dobehnúť tichým zabijakom i vy ????

MUDr. Silvia Ožvoldíková

Zdravie - tretie pokračovanie

Január - močový mechúr

V januári je najviac ohrozený močový mechúr a to sa prejavuje hlavne po stránke psychickej, napr. stratou nálady, sklonom k záchvatom, alebo i menšími problémami pri močení. Reflexné miesto stláčame na oboch nohách, pri veľkých bolestiach močového mechúra iba hladíme. Dobré je kombinovať so stláčaním reflexných miest obličiek a pankreasu. Močový mechúr posilníme, keď budeme užívať plody imelovníka bieleho alebo tinktúru z tej istej byliny - 3 x 10 kvapiek po jedle.

Február - obličky

Vo februári sú najviac ohrozené obličky. Ťažkosti sa môžu prejavovať bolesťami kĺbov kolien, hlavne z vnútornej strany. Pri dysfunkcii pravej obličky (citlivé reflexné miesto obličky na pravej nohe) bolí ľavé koleno a naopak. Obličky sa najviac podieľajú na poškodení kĺbov. O dysfunkcii obličiek vypovedajú tiež opuchy. S istotou môžeme povedať, že dna = choré alebo preťažené obličky. Reflexné miesto obličiek stláčame spoločne s reflexným miestom močových ciest a močového mechúra. Masírujeme na oboch nohách a to vždy smerom od päty k prsiam. POZOR! Masírujeme ich v každom prípade (odvádzajú z tela splodiny) a dodržujte pitný režim. Pite obličkový čaj.

Reflexné miesto močového mechúra
(Pravá a ľavá noha)

Reflexné miesto obličiek
(pravé a ľavé chodidlo)

Marec - žľezník

V marci sa sústreďme na žľezník. Jeho slabosť a dysfunkcia sa prejavuje bolesťami veľkých kĺbov (ramien, bederných kĺbov, kolien z vonkajšej strany, laktov) a niekedy je napadnutý i nervový systém. Dysfunkcia (zápaly, kamene, zapchanie...) žľezníka a žľezvodov, ktoré to zaviňujú, liečime lastovičnikovou tinktúrou - 3 x 15 kvapiek pred jedlom počas aspoň 40 dní. Pri žľezníkových ťažkostiach treba dodržiavať prísnu diétu.

Reflexné miesto žľezníka je na priehlavku pravej nohy. POZOR! Pri bolesti toto miesto iba hladíme a stláčame na ľavom priehlavku.

Reflexné miesto žľezníka
(priehlavok pravej nohy)

Oslavy

Silvester a privítanie nového roku je oslava skoro verejná. V tento večer sa neuzatvárame do rodinnej ulity, naopak, otvárame pohostinne svoje dvere priateľom.

Hlavná úloha pri oslavách patrí stolu. Na ňom, na jeho úprave spočívajú zrak hostí najdlhšie. Je to práve vzhľad stola, ktorý by mal naladiť hostí do príjemného očakávania a dotvárať kultúrne prostredie pre priateľské pobesedovanie a zabavenie.

K občerstveniu môžeme podávať obložené chlebičky, malé zákusky, pečivo slané i sladké, múčniky, ovocie a pod. Podávajú sa pokrmy celkom jednoduché, ale záleží na úprave misy, na farebnej oblohe, aby jedlo bolo lákavé už na pohľad. K pitiu je vhodný džús, pivo, víno a na polnočný prípitok sekt. Čo a kedy máme piť? Zásada je, že by malo byť na stole dostatok pramenitej vody alebo minerálky. Obidve sa podávajú mierne vychladené. To isté platí aj pre pivo, ktoré sa prináša na stôl v naliatych pohároch, poprípade sa dopité poháre na stole dolievajú. Fľaše od piva sa však na stôl stavať nemajú. Víno je nápojom slávnostného stolovania. Dávajme ho radšej menej a dobre ako naopak. Nápoje sa podávajú a nalievajú z pravej strany.

U nás je zvykom si pri prípitku štrngnúť. Štrngajú si najbližší susedia, inak sa len pozdvihne pohárik. Pri štrngnutí sa dívame do očí tomu, s kým si štrngáme. Pohár, pravda, iba na stopke, držíme za stopku a horným okrajom sa ľahko dotkneme horného okraja partnerovho pohára. Rozhodne sa nepatrí obchádzať okolo stola s pohárom v ruke, aby sme si štrngli s niekým, kto sedí na druhom konci stola, ani obísť všetkých rad-radom a štrngnúť si s každým. Ak si chceme pripíť s niekým, kto sedí od nás ďalej, zdvihne pohár smerom k nemu a mierne sa mu ukloníme.

Prečo sa pri prípitku štrngá? Predsa preto, aby si všetky naše zmysly prišli na svoje : jazyk má z nápoja najviac, oči sa ponárajú do iskrivého nápoja, nos vdychuje jeho vôňu, prsty držia pohár - a tak si štrngneme, aby si tiež naše uši prišli na svoje.

Pripomeňme si, do akých pohárov sa čo nalieva a k čomu sa tieto nápoje podávajú :

Príprava každej oslavy znamená veľa práce či pre domácich

Druh	Pohár	Množstvo	K čomu
Vodka		2-5 cl	aperitív, samostatne
Sekt suchý		10 cl	samostatne, k jedlu
Bowle		15 cl	samostatne
Pivo		25-50 cl	k jedlu
Likéry		2 cl	samostatne, ku káve
Víno		10 cl	samostatne, k jedlu
Vermuty		5 cl	aperitív
Minerálka, malinovka		20-25 cl	samostatne k jedlu
Francúzsky koňak		5 cl	ku káve

hostiteľov, alebo tých, ktorí takúto oslavu zorganizujú. Ak sme účastníci silvestrovskej zábavy, plesu športovcov, učiteľského plesu, fašiangovej zábavy a pod., mnohokrát si to ani neuvedomujeme. Určite je to záslužná práca, keď mnohým ľuďom pripraví večer plný pohody a zábavy, čím im pomôže zabudnúť na svoje trápenia a starosti, za čo im patrí poďakovanie.

Na záver niekoľko prísloví o jedle a pití :

Čím menej človek je, tým viacej sa jeho srdce naplňuje jasom. Arabské príslovie

Velkí jedáci a velkí spáči nie sú schopní vytvoriť veľké veci.

Francúzske príslovie

Čím viacej sa pije, tým väčší je smäd. Latinské príslovie

Osol pije, len keď má smäd, to preto, že pije vodu.

Francúzske príslovie

Dobré jedlo je bratom dobrého pitia. Anglické príslovie

Kto sa hanbí jesť, hanbí sa žiť. Francúzske príslovie

Na dne džbánku sú múdre slová. Francúzske príslovie

Kto rýchlo pije, pomaly platí. Americké príslovie

Spracovala S. Suchá

Zázvorníky

V niektorom časopise som čítala rozhovor so staršou českou herečkou Ivankou Devátou, ktorá hovorila o zmysluplnom využití voľného času seniorov, o svojich záľubách. Za najkrajšiu a pritom lacnú záľubu považuje písanie. K tomu je potrebný len kus papiera a pero, iné nič. Zaujalo ma to. Hovorím si : „Podobné je to s tebou. Papier a pero máš, tiež hlavu plnú myšlienok, tak si sadni a piš! Si v redakčnej rade Hlásnika, tak ti to azda aj uverejnia.“ Zoberiem papier a pero a zrazu neviem, čo a o čom mám písať. Veď žijem len taký obyčajný prozaický život. Nič pozoruhodné. Napríklad mi prišla na rozum príprava na hodiny, veľké upratovanie, pečenie. Myslím si, konečne upečieš zázvorníky, ten starodávny zákusok, ktorý má každý rád a ktorého prípravy si sa nikdy nezúčastnila, lebo si mala ľudí, ktorí to urobili za teba.

Zoberiem zošit s receptami, zázvorníkov tu mám niekoľko a všetky podľa ich autoriek sa vydarili, všetky boli nafúknuté a mäkučké. Poviem vám pravdu, milé čitateľky, ak ste ešte zázvorníky nerobili, samotný recept vám je nanič! Ak chcete upiecť dobrý zázvorník, musíte absolvovať kurz u niektorej osvedčenej kuchárky-pekárky. Ja som absolvovala sedenie u štyroch. Pri príprave zázvorníkov je dôležité vymiešanie vaječ s cukrom. Pani Bakičová tvrdí, že treba miešať hodinu a môže sa miešať aj mixérom. Editka so Zdenkou miešajú polhodinu cukor s vajcami a potom päť minút so zázvorom, ale jedine ručne! Ďalšia finta je vo veľkosti vaječ a množstve múky. Ak sú vajíčka malé, nemôžeš dať toľko múky, koľko je napísané v recepte. Vymiešané cesto musíš s múkou spájať zľahučka, s láskou, rukami sa ho dotýkať akoby si prebalovala narodené bábätko. Dôležitá rada! Ak vykrajuješ zázvorníky, formičku musíš mať plnú cesta, inak ti nenaskočia! A pozor! Najdôležitejšie je pečenie. Múdre gazdinky si najprv rozohrejú rúru, upečú jeden-dva kúsky, až potom pečú plné plechy. Iste si, milí čitatelia, myslíte, koľko orácií s jedným zákuskom

Zázvorník je zákusok, ktorý keď sa upiekol a ak sa podaril, chodilo sa s ním navštevovať chorých a s takýmito dobrými zázvorníkmi sa chodilo „do kúta“. Moja dobrá susedka, nebohá Gitka Reháková, mi vo svojom krásnom liste s láskou písala o tom, aké krásne zázvorníky jej na privítanie prichystala moja teta Mariška, ktorá už tiež nie je medzi nami. Zázvorníky si niesli so sebou aj do Ameriky slovenskí vysťahovalci. Peču sa na dlhé cesty, lebo dlho vydržia.

Nuž a ako to s mojimi zázvorníkmi dopadlo? Poviem vám pravdu, neukážem vám ich. Nie sú najhoršie, neroztiekli sa, ale málo naskočili. Dajú sa síce zjesť, ale len doma, „do kúta“ ich neponesiem. Ale nevzdám sa. Pred Vianocami sa do nich pustím znova.

Elena Ovečková

Poznámka redakcie : Na poslednej redakčnej rade, zhodou okolností po strážskych hodoch, sme tie zázvorníky chutnali - a boli dobré. Minuli sa ako prvé s prednosťou pred inými maškrtami. Zdarilo by sa isté ochutnať aj tie vianočné.

(if)

Hasičský zbor

V minulosti v Strážach i v Šaštíne sa vyskytli viackrát veľké požiare. V Šaštíne sa tak stalo v roku 1769 a 1774. V Strážach zase udrel blesk do kostolnej veže v roku 1876 a zničil jej kupolovitý vrchol, ktorý už nebol nikdy obnovený do pôvodného stavu. Ďalší veľký požiar vznikol v Strážach v r. 1886, ktorý zavinili hrajúce sa malé deti a keďže vtedy väčšina domov mala slamené strechy, silný vietor spôsobil, že domy od čísla 40 až po číslo 68 zhoreli až do základov. Tieto živelné pohromy zjednocovali občanov a vynútili si vytvorenie dobrovoľných hasičských zborov v Šaštíne i v Strážach. V Šaštíne sa datuje vznik Dobrovoľného hasičského zboru už v roku 1886 a v Strážach okolo roku 1900.

Oba hasičské zbory okrem vlastnej činnosti vyvíjali i bohatú kultúrnu činnosť - nacvičovali divadelné hry, poriadali tradičné plesy, zúčastňovali sa cirkevných bohoslužobných slávností atď. Ďalej vypomáhali finančne svojim členom, ktorí sa v službe zranili a tiež vypravádzali zomrelého člena zboru na poslednej ceste do cintorína.

V roku 1953 vznikol Československý zväz požiarnej ochrany, ktorý sa zameriaval hlavne na prevenciu požiarov a tiež získavanie žien a mládeže do zborov. V roku 1981 prišlo k zlúčeniu strážskeho a šaštínskeho zboru a v súčasnosti prechádza Dobrovoľný požiarny zbor nášho mestečka obdobím prestavby a premenovania na Dobrovoľný hasičský zbor. Teraz má zbor 35 členov, z toho je 7 žien.

Na priloženej fotografii je Dobrovoľný hasičský zbor v Strážach nad Myjavou z roku 1925 s týmito členmi :

Horný rad zľava doprava : L. Masár, J. Štetina, Š. Komárek, A. Mach, M. Ralbovský a P. Vávrovič.

Stredný rad zľava doprava : J. Matejovič, J. Malík, Š. Černý, J. Kozánek, J. Cvečka a Š. Adamovič.

Dolný rad zľava doprava : P. Zimka, A. Ralbovský, G. Mach, K. Fiala, Š. Hurban, A. Komorník, A. Blažík a L. Ožvoldík.

Mgr. František Havlíček

Láska, Bože, láska, kde ťa ľudia berú...

Diamantová svadba - 60 rokov spoločného života sa dožili 22. septembra 2006 manželia Jozef a Helena Polákových zo Stráží. Vtedy v sprievode rodičov, súrodencov, priateľov a ostatnej rodiny ich život spojil dobrý a láskavý, pre pamätníkov nezabudnuteľný dôstojný pán salezián Ladislav Stano. Sobášu predchádzala sedemročná známosť, plná spoznávania, lásky, úcty a vernosti na strane mladých a neprajnosti a bránenia na strane rodičov. Príčinou bol menší majetok a viac detí na strane nevesty.

Tohto roku, stojac pred oltárom v strážskom kostolíku pri svätej omši a obnovení ich manželských sľubov, premietol sa im pred očami celý život. Radostné a veselé detstvo, krásna mladosť plná spomienok na dobré chvíle, ale i na chvíle plné bolesti a strachu, keď chlapec musel narukovať do vojny. Chvíle na bojisku, keď guľky lietali okolo hlavy a v hlave mu zneli otcove slová, s ktorými ho vypravádzal na vojnu: „Syn môj, nech ťa prvá guľka trafi, než by si mal Otrísalku zobrať“. A veru, veľa nechýbalo, kamaráta vedľa neho tá

guľka trafila. Strašné mesiace zajatia, keď doma nevedeli, či vôbec ešte žije a či ho ešte niekedy uvidia. Len ona, jeho milá vedela, cítila to v srdci, že jej Jožko žije a príde. Nech bráni kto chce, koľko chce, oni dvaja vedeli, že budú svoji. Dievčina verila na určité znamenie, neuveriteľné pre nikoho iného. Po každý raz, keď mal prísť Jožko na besedu, pod okienkom, kde spolu besedovali, vždy, keď mal prísť, sa zjavil kopeček zeme - krtimec. Tak tomu bolo i vtedy, keď prišiel zo zajatia. „Išli sme z poľa a už zďaleka som videla ten krtimec. Už príde, už je na ceste“ - spomína, aj keď jej vtedy nikto neveril. A naozaj prišiel. Prebojovali všetky prekážky, všetku neprajnosť, pretože ako hovoril dôstojný pán don Zauška, ktorý slúžil ich diamantovú svadbu, Boh si to želal. A všetko čo robili, robili s láskou, s vierou a Božie požehnanie ich sprevádzalo po celý život.

V ten deň - 22. septembra 2006 mali teda diamantovú svadbu. Len svadobní hostia boli iní ako pred 60-imi rokmi. Deti, vnuci a najmladšia družička bola štvorročná pravnučka Silvinka. Na svadbe som sa zúčastnila i ja, krstná dcéra a tak ešte raz im želim v mene všetkých spoluobčanov a v mene celej redakcie v ďalších rokoch veľa zdravia, veľa lásky, porozumenia. Nech ich Pán Boh sprevádza tak ako doteraz, nech stoja pevne jeden pri druhom. Veď ich manželstvo by mohlo byť pre ostatných príkladom.

Elena Ovečková

Detský kútik -

Ak budeš veriť v šťastie, tak ho určite stretneš

Staré porekadlo hovorí, že šťastie si nemožno vynútiť. Ale ľudia sa o to aj napriek tomu už od nepamäti pokúšajú. Usilujú sa nakloniť si osud pomocou amuletov alebo talizmanov, ktoré ich majú ochraňovať pred hladom, chudobou, či prinášať šťastie v láske i hre. Všetky talizmany majú však spoločné pravdepodobne len jedno: pomáhajú tomu, kto verí v ich moc. A prečo sa ľudia v novom roku obdarúvajú týmito talizmanmi?

Kominárik: Ak bol kedysi v dome upchatý komín, bola to hotová katastrofa. Všetci mrzli a tiež nemali teplé jedlo, pretože pec sa vykurovala drevom a k tomu treba čistý komín. Kominár bol preto naozajstným záchrancom v nešťastí. Keď prišiel, v dome sa po chvíli znova rozšíril príjemné teplo a gazdina mohla opäť variť. Kominár teda prinášal naspäť šťastie.

Lienka alebo Pánbožkova kravička: Medzi ľuďmi je uznávaná ako nebeský posol Matky Božej. Považuje sa tiež za ochrankyňu detí - preto ju mnohé nosia na retiazkach alebo sponkách do vlasov. Vravieva sa, že ak priletí k chorému človeku, je to dobré znamenie a zdravie sa mu zlepší. Lienku však nikdy nestriasajte ani nezabíjajte, lebo by vám to mohlo priniesť nešťastie.

Štvorlístok: Väčšina datelinových lístkov má iba tri lupienky a najšť štvorlístok je skutočnou raritou. Na to, aby sme ho našli vo voľnej prírode, musíme mať obrovské šťastie. Legenda hovorí, že keď Eva bola vyhnaná z raja, zobrala si na pamiatku jeden štvorlístok. Každý človek, ktorému sa podarí nájsť aspoň jeden, drží teda v ruke kúsok raja.

Peniažky: Sú obdobou zlatých toliarov, ktoré ľudia kedysi kladli na prah maštale, aby sa tak chránili proti čarodejniciam. Z toho istého dôvodu ich nosili počestní na cestách vo vrecku alebo v taške. Sú tiež aj symbolom bohatstva - ak dáme niekomu peniaz, želáme mu tým hojnosť a aby nikdy nebol bez peňazí.

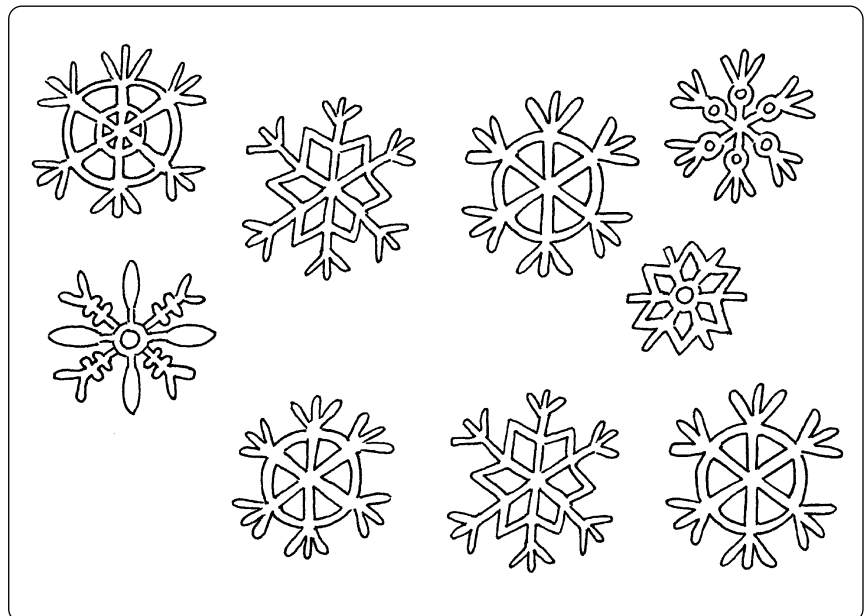
Prasiatko: Bravček bol posvätným zvieraťom predovšetkým pre germánske kmene. Ale aj Rimania a Gréci si toto zviera vážili pre jeho plodnosť a preto sa stal symbolom bohatstva a blahobytu. Ten, kto mal šťastie a vlastnil prasiatko, mohol sa dosýta najesť a obvykle mal aj dom s chlievom, a preto patril k majetným a privilegovaným. A práve toto bohatstvo želáte prostredníctvom prasiatka.

Podkova: Kôň bol oddávna považovaný za stelesnenie sily. Od čias, keď Gréci vynášali podkúvanie koní, bola podkova pre všetky národy, ktoré využívali koňa na cestovanie a prácu, známa ako talizman - symbol sily, šťastia a prosperity. Podkova pre šťastie by mala vždy visieť na stene, najlepšie nad dverami. Nezabudnite však, že talizmany pomáhajú len tomu, kto v ne verí!

Natale, Navidad, Weihnachten, Christmas, Roždestvo, Jul - tak sa volajú Vianoce po taliansky, španielsky, nemecky, anglicky, rusky, nórsky, francúzsky, a mohli by sme v ich cudzojazyčných menách pokračovať ďalej. Pre kresťanov sú to tie najkrajšie sviatky roka pre poslanstvo narodenia Dieťaťa - Krista, ktorý prekenuje tak ťaživú priepasť medzi nedokonalými pozemskými tvormi a všemocným Stvoriteľom. Kresťanom prinášajú poslanstvo lásky, pokoja, porozumenia. Z Anjelského hradu v Ríme sa strelbou z dela oznamuje začiatok adventného obdobia. Slovo advent má latinský pôvod a znamená príchod. Kresťania si počas tohto obdobia pripomínajú očakávanie príchodu Boha na svet. Advent sa svätí už od roku 480 a trvá štyri nedele. Najznámejším symbolom je adventný veniec so štyrmi sviecami. Prvá symbolizuje prorokov, druhá Betlehem, tretia pastierov a štvrtá anjelov.

Zdobenie ihličnatých stromčekov sa rozšírilo do sveta z Nemecka a podľa legendy ho zaviedol v 16. storočí reformátor Martin Luther. Keď sa vraj raz vracal domov cez nočný les, všimol si, ako krásne ho ožarujú hviezdy. S pôsobivým zážitkom sa chcel podeliť so svojou manželkou, vytal teda jedličku a priniesol ju domov. Ozdobil ju sviečkami, aby pripomínala jas oblohy a symbol Vianoc bol na svete. Podľa nemeckej tradície pripravujú stromček pre deti rodičia v tajnosti a v plnej kráse ho rozsvietia až na Štedrý večer. Pravoslávni kresťania zostali verní prvotnému juliánskeho kalendáru, ktorý zaostáva za gregoriánskym o 13 dní. Deň Kristovho narodenia slávia teda 7. januára. 24. decembra, keď v rímskokatolíckych i protestantských krajinách sedia obyvatelia pri štedrej večeri a tešia sa z darčiekov, majú pravoslávni prísny pôst. Celkove trvá 40 dní a denne sa končí s vyjdením prvej hviezdy, ktorá veriaci pripomína hviezdu nad Betlehemom. Na večeru sa podávajú len pôstne jedlá. Po dni narodenia Krista sa na znak veľkej radosti v ruských a iných pravoslávnych kostolíkoch neklačí a zvony vyzvávajú niekoľko hodín.

Tu som nakreslila niekoľko snehových vločiek. Nájdeš medzi nimi aj niektoré rovnaké. Môžeš si vyfarbiť bledomodrou farbičkou.

Ak si budeš dávať novoročné predsavzatia, môžeš sa inšpirovať nasledujúcimi riadkami:

ÚSMEV

Nestojí nič a prináša veľa.
Obohacuje toho, kto ho prijíma
a nechudobňuje toho, kto ho dáva
Trvá len chvíľu,
ale spomienka naň je niekedy veľa
Nik nie je taký bohatý,
aby sa bez neho obišiel
a nik nie je taký chudobný,
aby ho nemohol darovať.

Dobré je,
že si ho nemožno kúpiť ani ukradnúť preto,
lebo má hodnotu iba vtedy, keď sa dáva.
A keby si niekedy niekoho stretol
a nemal by pre teba úsmev,
hoc ty naň čakáš, buď veľkodušný
a obdar ho svojím úsmevom ty,
lebo nik tak nepotrebuje úsmev ako ten,
kto ho nemá pre iných.

Prpravila Ludka Machová

HÁDANKY

V minulom čísle som dala hádanku dospelým, v ktorej mali zistiť, koľko dlhuje Adam Dušanovi. Verím, že mnohí z vás ju rozlúštili. Pre tých, ktorí nie sú si istí svojou odpoveďou, prinášam riešenie: Adam je právnik z Nitry, Blažej je fyzik z Prešova, Cyril je biológ zo Žiliny a Dušan je matematik z Košíc. Z toho vyplýva, že Adam požičal Dušanovi stovku a Dušan Adamovi stovku vrátil. Adam teda Dušanovi nedlhuje nič.

Ak máte čas a chuť, skúste rozlúštiť ešte jednu podobnú zamotanú úlohu. Traduje sa, že Albert Einstein vytvoril 5 logických úloh, ktoré zvykol dávať študentom, ktorí mali problém prejsť na skúškach. V prípade, že úlohu dokázali vyriešiť, skúšku im uznal. Pre rôzne kategórie študentov mal pripravené úlohy rôznej náročnosti. Z piatich Einsteinových úloh sa zachovali štyri. Tá, ktorú vám prinášam teraz bola najkvalitnejšia a najnáročnejšia a Albert Einstein údajne tvrdil, že 98% ľudí nie je schopných ju vyriešiť. Pokúsite sa o to práve vy? Pre riešenie máme jedinou pomôcku: Každá veta je dôležitá tak, ako je napísaná.

1. V rade vedľa seba stojí 5 domov v piatich rozdielnych farbách.
2. V každom dome žije osoba rozdielnej národnosti.
3. Týchto 5 obyvateľov pije svoj obľúbený nápoj, fajčí svoju obľúbenú značku cigariet a chová jeden druh živočích.
4. Nikto z týchto obyvateľov nepije to, čo ostatní, nefajčí, čo ostatní a nechová, čo ostatní.
5. Angličan žije v červenom dome.
6. Švéd chová psov.
7. Dán pije čaj.
8. Zelený dom je hneď naľavo od bieleho.
9. Obyvateľ zeleného domu pije kávu.
10. Ten, čo fajčí Pall Mall, chová vtáky.
11. Obyvateľ žltého domu fajčí Dunhill.
12. Obyvateľ prostredného domu pije mlieko.
13. Nór žije v prvom dome.
14. Ten, čo fajčí cigarety Blend, žije vedľa toho, čo chová mačky.

15. Chovateľ koní žije vedľa fajčiara cigariet značky Dunhill.

16. Fajčiar cigariet značky Blue Master obľubuje pivo.

17. Nemec fajčí cigarety značky Prince.

18. Nór žije vedľa modrého domu.

19. Fajčiar cigariet značky Blend má suseda, ktorý pije vodu.

Otázka je: **Kto z nich chová ryby.**

Odpoveď na otázku môžete priniesť aj so svojimi údajmi do knižnice pani Labašovej. Nebude to zadarmo! Čaká vás odmena. Neváhajte a premýšľajte s perom a papierom v ruke!

Prpravila Mgr. E. Machová

Pasovačka na prváka

Pre 47 detí zo Šaštína začala 3. septembra 2006 nová etapa života. Skončil sa čas hier a sladkého ničnerobenia v domácom prostredí, či v materskej škole. Nastal čas povinností. Pre malého človečička to môže byť veľká zmena, preto sa im my, učitelia ZŠ, usilujeme pomôcť. Hlavne v prvých mesiacoch školského roka. Hravou formou ich pomaly začleňujeme do veľkého kolektívu, ktorým je naša škola.

Jednou z nich býva pasovačka na žiaka základnej školy. Tento rok sme ju naplánovali na 23. novembra. Konala sa v telocvični. Nový scenár bol vlastne parafrázou zbojníckej pasovačky.

Deti sa cestou na slávnosť zatúlali medzi zbojníkov, ktorí si ich zmýlili s karavánou bohatých obchodníkov, od ktorých žiadali klenoty. Keď sa omyl vysvetlil, zbojníci ich prepustili. Slobodu si však museli vykúpiť svojimi vedomosťami a zručnosťami. Ukázali, ako vedieť čítať a písať prvé písmenká, počítať, spievať a tancovať.

Na znak uznania ich riaditeľka školy pasovala na prvákov. Dekorovala ich medailou a diplomom „Som prvák“.

Na pasovačke samozrejme nesmel chýbať prvý muž mesta, pán primátor Ján Hladký, ktorý deťom srdečne zablagoželal a obdaril ich čokoládou. Ku gratulantom sa pridali rodičia žiakov a predovšetkým detský spevácky súbor Hviezdička, pod vedením pána riaditeľa II. ZŠ v Senici Mgr. B. Grima.

ZŠ 1.-9.ročník Šaštín-Stráže

Varovné znamenia, ktoré signalizujú možné zneužívanie drog u detí:

Psychický stav a správanie

- náhla zmena nálad, podráždenosť, netypické reakcie na určité situácie
- nadmerná aktivita a zhovorčivosť alebo apatia, striedanie takýchto stavov
- nekontrolovateľné výbuchy smiechu bez zrejmeého dôvodu
- náhle zhoršenie správania, konfliktnosť, nervozita, agresivita
- dieťa začína byť nespoľahlivé a nedodržiava sľuby
- nespavosť alebo nadmerná spavosť, viditeľná únava a spavosť v priebehu dňa
- horšie sústredenie a pamäť
- úzkosť a depresie

Škola, voľný čas a kamaráti

- náhle zhoršenie prospechu v škole
- neospravedlnené hodiny a neskoré príchody do školy
- zhoršenie správania, strata kvalitných záujmov a záľub
- narastajúca potreba peňazí
- krádeže v triede alebo v domácnosti
- strata dobrých priateľov a kamarátov medzi vrstovníkmi
- nárast izolovanosti alebo sa stýka so staršími

Vonkajší vzhľad

- zanedbávanie starostlivosti o zovňajšok
- výrazná zmena v obliekaní a štýle hudby
- náhla zmena v stravovaní
- viditeľná strata hmotnosti alebo jej extrémny nárast
- typický zápach (týka sa alkoholu, tabaku, marihuany, prchavých látok)
- časté začervenanie očí, rozšírené alebo veľmi zmenšené zreničky
- nádcha alebo svrbenie v nose, ktoré nemôžu byť vyvolané alergiou alebo prechladnutím

Podobnými symptómami sa môžu prejavovať aj iné problémy, nielen zneužívanie drog. Ak sa vyskytujú len niektoré, môžu byť len bežnými prejavmi pubertálneho obdobia. Navrhujeme vám však, aby ste svoje obavy so svojimi deťmi prinajmenšom prediskutovali.

10 krokov, ako pomôcť svojmu dieťaťu, povedať NIE alkoholu a drogám

1. Získajte dôveru dieťaťa a počúvajte ho.

Potom bude s vami hovoriť otvorene aj o prípadných problémoch, nech sa týkajú návykových látok, alebo iných záležitostí. Dokázať dieťa vypočuť a pochopiť ho však neznamená vždy pristupovať na jeho stanovisko.

2. Získajte spoľahlivé informácie o alkohole a drogách.

Ak bude dieťa nejakú drogu obhajovať, ponúknite mu protargumenty.

3. Podporujte sebavedomie dieťaťa.

Nešetrite pochvalou, keď si ju dieťa zaslúži. Ak kritizujete, kritizujte správanie („nepáči sa mi, že robíš...“), nie osobnosť („si hrozný...“). Dávajte dieťaťu najavo, že ho máte radi. Sebavedomý človek dokáže lepšie odolať zlej spoločnosti a návykovým látkam.

4. Predchádzajte nude.

Mali by ste mať prehľad, kde dieťa je, čo robí a uvažovať o jeho dennom programe a životnom štýle. Môžete posilniť väzbu dieťaťa na rodinu a kvalitne tráviť voľný čas spoločne. Tiež môžete nájsť dieťaťu vhodné záľuby mimo rodiny.

5. Vytvorte zdravé rodinné pravidlá.

Dieťa by malo vedieť, aké predvídateľné dôsledky bude mať jeho správanie. Malo by mu byť jasné, že je výhodnejšie, keď sa bude správať prijateľne a tieto pravidlá bude dodržiavať. Deti z rodín, kde neexistujú žiadne pravidlá a kde vládne chaos, nebývajú šťastné. Zdravé rodinné pravidlá znižujú riziko rôznych problémov vrátane problémov s alkoholom a drogami.

6. Buďte pre deti pozitívnym modelom.

Myslite na svoje zdravie a svoju telesnú a duševnú kondíciu, rozvíjajte svoje kvalitné záujmy. Význam pri výchove majú aj určité morálne a etické zásady rodičov.

7. Pomôžte dieťaťu čeliť tlaku nevhodnej spoločnosti a nájsť mu vhodnú spoločnosť.

Dieťa by malo vedieť, že v určitých situáciách má právo a dokonca povinnosť nesúhlasit so svojimi kamarátmi alebo staršími ľuďmi a odmietnuť. Existujú rôzne spôsoby odmietania pre rôzne situácie. Účinnou ochranou pred nevhodnou spoločnosťou je dobrá vrstovnícka skupina.

8. Spolupracujte v rámci rodiny

Aj v prípade, že sú rodičia dieťaťa rozvedení, mali by sa vo vlastnom záujme i v záujme dieťaťa dohodnúť v záležitostiach výchovy, potrebná je aj spolupráca v rámci širšej rodiny, napr. so starými rodičmi dieťaťa.

9. Spolupracujte s ďalšími dospelými.

K nim patria učitelia, susedia a rodičia priateľov vášho dieťaťa. Môžete sa navzájom informovať a pomáhať si pri výchove.

10. Dokážte rozpoznať problémy s návykovými látkami u detí.

Čím skôr problém rozoznate a čím skôr ho začnete riešiť, tým lepšie. Informácie o účinkoch návykových látok i o tom, čo robiť v prípade problémov, nájdete v publikáciách, alebo webových stránkach (napr. www.infodrogy.sk).

Čo treba urobiť v prípade, že vaše dieťa má kontakt s drogami?

- zachovajte pokoj a rozvahy
- nepodceňujte možné nebezpečenstvo, ale ani ho vopred príliš nedramatizujte
- nepúšťajte sa s dieťaťom do rozsiahlych diskusií, moralizovania
- vzniknutý problém riešte čo najskôr, neodkladajte riešenie na neskôr
- pokúste sa citlivo zistiť konkrétne fakty, aby ste vedeli odlišiť skutočnosť od domnienok, nepravdy, ohovárania
- nepokúšajte sa o výchovné lekcie alebo dokonca o liečebné zásahy
- nadviažte čo najskôr kontakt s príslušným odborníkom z danej problematiky (niektoré kontaktné adresy sú uvedené nižšie)
- ďalej postupujte podľa pokynov, na ktorých ste sa dohodli s odborníkom

Ako predchádzať drogovej závislosti?

Drogová závislosť vzniká pomerne ľahko, no veľmi ťažko sa lieči. Preto je veľmi dôležité hovoriť o drogách skôr. Človek, ktorý nemá dost informácií o určitej problematike, sa dá ľahko ovplyvniť. Informovaný človek je len ťažko manipulovateľný.

www.infodrogy.sk

Pedagogicko-psychologická poradňa
Robotnícka 62, 905 01 Senica - tel. 034/651 20 60

Centrum poradensko-psychologických služieb
Hviezdoslavova 322, 905 01 Senica - tel. 651 38 71

Psychiatrická ambulancia - MUDr. Magdaléna Sečová
Sotinská 1588 (budova Polikliniky), tel. 034/651 62 95

Resocializačné stredisko pre drogovu závislosť ROAD -
Tomky, Borský sv. Jur, okr. Senica - tel. 034/659 83 11

Linka detskej istoty - nonstop
Slovenský výbor pre UNICEF - tel. 0800 500 500

Polícia tel. číslo 158

Všetky ambulancie detských lekárov

Drogy sú tu, ale dá sa im vyhnúť

(LM)

Vďaka za výstavu

Oči mi zvlhli pri prezeraní výstavy ručných prác, ktorú inštalovalo Združenie zdravotne postihnutých a Jednota dôchodcov v Šaštíne-Strážach v dňoch 16. a 17. novembra 2006. Slovom sa nedá opísať tá krása, ktorú vytvorili obyčajné ľudské ruky. Tie ruky, ktoré sú stvorené, aby robili, vytvárali hodnoty, ale v prvom rade aby hladili hlávky detí, aby ukazovali smer, aby objímali, aby sa zopáli k modlitbe a ďakovali.

Veru pri vstupe do sály kultúrneho domu a pohľade na tú nádheru som si povedala: „Vďaka Ti Bože, za tú šikovnosť, ktorú si dal ľudským rukám!“ Tu je vidieť, ako seniori vedú využiť voľný čas! A nejde len o krásnu prácu, ale i o tie nápady. Obdivovala som rôzne techniky, aká krásna práca vyjde pri spojení lanu, či konope s háčkovanou čipkou. Boli tu rôzne predmety k zútulneniu domova či už počas Vianoc, Veľkej noci, jesenné motívy, ručne pletené košíky, z dreva vyrezávaný betlehem, či nádherné obrazy maľované alebo vyšívané rôznou technikou. Popri sebe ležali ručné práce matky a dcéry, ktovie, kto asi im vštepil tú lásku k ručným prácam?

Boli tu obrusy kuchynské, obývačkové, rôzne malé dečky, háčkovanie anjelíci, zvončeky. Pred všetkými, ktorí túto krásu vytvorili, sa skláňam a vyslovujem im úprimné ďakujem!

Elena Ovečková

ZO Jednoty dôchodcov v spolupráci so Združením telesne postihnutých v Šaštíne-Strážach poriadali v dňoch 16. a 17. novembra 2006 výstavu ručných prác našich občanov. Výstavu si prišlo pozrieť 80 ľudí, čo je na mesto Šaštín-Stráže veľmi málo. (Bola dostatočná propagácia, vedeli o výstave tunajšie školy?) Všetkým, ktorí sa podieľali na tejto akcii srdečne ďakujeme, aj všetkým, ktorí si prišli túto výstavu pozrieť.

SPOMIENKA

22. septembra sme si pripomenuli prvé smutné výročie, kedy nás opustila naša kolegyňa, priateľka, redaktorka Hlásnika **pani Viktória Fordinállová, rod. Fürstzellerová**. Veľmi nám chýba, jej články, jej výtvarné nadanie, jej láskavosť a obetavosť. Zostáva stále v našich srdciach, spomienkach a modlitbách. Pokoj Kristov nech je stále s Tebou.

Redakcia Hlásnika

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

UVÍTANIE DETÍ DO ŽIVOTA

september: Patrik **Hrubý**, Vanesa **Vrtalíková**
 október: Ilja **Hrica**, Anetta **Danihelová**, Vanesa **Mlíková**, Adam **Skokánek**
 november: Peter **Krentoň**, Lívia **Polláková**, Marek **Daniel**, Marek **Keckeš**

Blahoželáme NOVOMANŽELOM

Peter **Smolinský** - Martina **Slováková** 9. 9. 2006
 Miroslav **Bartoň** - Ivona **Sulíková** 9. 9. 2006
 Ondrej **Chovanec** - Jarmila **Sásiková** 28. 10. 2006

Blahoželáme JUBILANTOM

70-roční :

október: Anastázia Malíšková, Anton Násada
 november: Oľga Fríbortová
 december: Katarína Petrášová, Pavel Kukla, Jozefína Hakalová

75-roční

október: Helena Kormanová, Ernest Bagin, Cyprián Stróž, Mária Matuská
 november: Darina Polláková, Alžbeta Machová, Ľudovít Bača
 december: Milada Trávníčková

80-roční

október: Adela Otrisalová, Helena Strážová, Paulína Šedivá
 november: Vincent Cvečka, Pavla Skokánková
 december: Jozef Běhal, Anastázia Malíková, Jozefína Daniellová

85-roční

október: Rozália Fohayová,
 november: Alžbeta Blatnická,
 december: Rudolf Skokánek

90-ročná

október: Mária Řeřichová

OPUSTILI NÁS

Láslo Štefan	2. 9. 2006	vo veku 48 rokov
Adam Milan, Ing.	2. 9. 2006	vo veku 70 rokov
Polakovičová Adriana	4. 9. 2006	vo veku 9 rokov
Vargová Helena	4. 9. 2006	vo veku 78 rokov
Adzima Michal	13. 9. 2006	vo veku 81 rokov
Havličková Jozefína	27. 9. 2006	vo veku 84 rokov
Štaňková Štefánia	11. 10. 2006	vo veku 82 rokov
Fíby Ladislav	21. 10. 2006	vo veku 67 rokov
Tomašovič Milan	10. 11. 2006	vo veku 55 rokov
Kralovičová Emília	13. 11. 2006	vo veku 75 rokov
Hanák Štefan, Ing.	17. 11. 2006	vo veku 76 rokov
Kozánek Rudolf	20. 11. 2006	vo veku 77 rokov

PRVÁ STAVEBNÁ SPORITELŇA, a.s. Šaštín

oznamuje, že od 1. 10. 2006 otvorila novú kanceláriu
 v Šaštíne na námestí, **Hollého 653**
 (vo dvore oproti nábytku Madea).

Otváracie hodiny: pondelok - piatok od 8. do 16. hod.

Tešíme sa na vašu návštevu.

CVC Beťarik

Jeseň sa skončila, ale o jej krásach sa môžeme vďaka dobremu počasiu presvedčiť ešte stále. Ako vidia jeseň naše deti, sme sa presvedčili pri výbere najlepších prác vo výtvarnej súťaži „Farby jesene“. Súťaž je regionálna, bola vyhlásená už po desiaty raz, ale stále vo výtvarných prácach nachádzame nové a nové pohľady na jej krásu. Deti používajú stále nové a nové techniky a objavujú stále tajomstvá prírody pripravujúcej sa na zimu. Súťaž bola vyhlásená v troch kategóriách a zapojilo sa do nej 8 škôl z nášho regiónu.

I. kategória: 1. miesto Veronika Krupová, 2. ročník Borský Mikuláš; 2. miesto Patrik Stanek, 3. ročník Borský Svätý Jur; 3. miesto Sabina Danielová, 2. ročník Čáry.

Čestné uznanie: Anna Žáková Šaštín-Stráže, Vladimír Vrabec Sekule, Natália Cigánková Borský Mikuláš, Sabína Jankovičová Borský Mikuláš, Kristína Studená Lakšárska Nová Ves, Zuzana Danišová Smolinské.

II. kategória: 1. miesto Lenka Tomašovičová, 5. ročník Borský Mikuláš, 2. miesto Daniel Mazák, 5. ročník Šaštín-Stráže, 3. miesto Filip Šabrňák 4. ročník Šaštín-Stráže.

Čestné uznanie: Gabika Matulová Šaštín-Stráže, Patrícia Škápiková Šaštín-Stráže, Lukáš Polák Borský Svätý Jur.

III. kategória: 1. miesto Michaela Dudeková, 8. ročník Šaštín-Stráže, 2. miesto Mirka Macejková, 8. ročník Sekule, 3. miesto Daniela Hurbanová, 7. ročník Šaštín-Stráže,

Čestné uznanie: Nikola Eckerová Sekule, Lucia Popovičová Šaštín-Stráže, Darina Poláčiková Borský Mikuláš, Denisa Ozábalová Čáry, Dominika Báňová Borský Svätý Jur.

Anna Palkovičová,
riaditeľka CVC Šaštín-Stráže

Pod'akovanie

Komisia pre školstvo, kultúru, mládež a šport pri Mestskom úrade Šaštín-Stráže vám ď a k u j e za spoluprácu pri organizovaní akcií počas celého roka 2006. Prajeme vám požehnané vianočné sviatky a v novom roku 2007 veľa osobných i pracovných úspechov. Sú to:

KAV Hurban Šaštín-Stráže; Mgr. Marie Mrlíková, SLOTAS s.r.o. Šaštín-Stráže; Ing. Augustín Hakala, Kerko, prevádzka Šaštín-Stráže; COOP Jednota Senica; PCP Šaštín-Stráže a predajňa PCP; Podolský P-tour; PharmDr. Ludovít Fasura, Lekáreň u sv. Floriána; VÚB pobočka Šaštín-Stráže; JUDr. Štefan Lehocký; Orange, predajňa; Rudolf Havel, Potraviny HEJS; Tatrachema, v.d., prevádzka Šaštín-Stráže; Pizzeria Ristorante, Iveta Pastorková; Prvá stavebná sporiteľňa, pobočka Šaštín-Stráže; pán Ján Mach, predajňa Estetik; Reštaurácia Modrá lagúna; Blanka Sobolová, VIP Monarch, Xella Pórobetón; Reštaurácia Tropik; Ladislav Bakič; Farský úrad; TJ Slovan; Red Bull; Eva Štefanová, Manikúra, pedikúra a masáže; Ing. Vojtech Stacha, účtovná kancelária; firma Stock; firma Heineken; Bc. Ján Bajtoš; Potraniny Ivana Kákošová; Ing. Marián Kováč, Letisko Senica; Ján Záhončík, Borský Mikuláš; Lekáreň na poliklinike Břeclav; Autopohy ABENA Kúty; Protherm Skalica;

a mnohým ďalším darcom a dobrovoľníkom, ktorí nám veľakrát pomáhali.

Komisia ŠKMŠ pri MsÚ Šaštín-Stráže

Tradičné futbalové stretnutie

Komisia pre školstvo, kultúru, mládež a šport pri MsÚ ŠAŠTÍN-STRÁŽE usporiadala v septembri už šieste tradičné stretnutie bývalých hráčov Šaštína a Stráže.

Toto derby stretnutie prinieslo opäť kvalitný futbal, ktorý počas celého priebehu bavil početnú divácku kulisu. Tento raz sa hralo v Šaštíne. Domáci mali mierne navrch a zvíťazili 2 : 0. O výsledku rozhodli už v prvom polčase, keď góly vsietil Maroš Danihel a Vilo Mach. Pekné futbalové akcie sa striedali na oboch stranách, no gólmani nepustili už žiadnu loptu za svoj chrbát. Po skončení boja boli aktéri odmenení divákmi dlhotrvajúcim potleskom.

Celé podujatie sa skončilo posedením pri chutnom guláši a čapovanom pivečku, takže stratené kalórie boli vhodne doplnené. Sponzorsky futbalovú akciu podporila firma JOKO zo Šaštína.

Výsledky priateľských stretnutí bývalých hráčov Šaštína

Šaštín - Borský Mikuláš 2 : 1, 2 : 2

Šaštín - Smolinské 8 : 4, 11 : 0

Šaštín - Závod 4 : 2, 2 : 2

Šaštín - Čáčov 2 : 3, 1 : 0

Šaštín - Čáry 2 : 1, 10 : 0

Peter Vrtalík

Mladí futbalisti do krajského kola

Žiakom našej ZŠ 1.-9. ročník sa darí aj na futbalových ihriskách svojich súperov. V tomto školskom roku sa naši žiaci zúčastnili VII. ročníka PEM a Memoriálu Mgr. Vlastimila Šimka na štadióne TJ Moravský Sv. Ján a TJ Sekule. V tomto turnaji naši žiaci obsadili 1. miesto a postúpili na okresné kolo, ktoré sa uskutočnilo 18. októbra na štadióne TJ Mor.Sv.Ján.

Výsledky: ZŠ Šaštín-Stráže - III. ZŠ Senica 2 : 1, ZŠ Šaštín-Stráže - ZŠ Sekule-Mor.Sv.Ján 2 : 0. Naši žiaci obsadili 1. miesto a stali sa majstrami okresu. Postúpili do regionálneho kola, ktoré sa uskutočnilo v Skalici proti III. ZŠ Skalica s výsledkom 3 : 0 a naši postúpili do krajského kola, ktoré sa uskutoční v apríli 2007 v Trnave.

Našu ZŠ pod vedením Mgr. Milana Čobrdu reprezentovali: Peter Hladký, Mário Pollák, Branislav Daniel, Milan Valúšek, David Vépy, Filip Kučera, Michal Pollák, Roland Polák, Filip Bartal, Patrik Júra, Timotej Tuma, Lukáš Konečný, Lukáš Hladík, Dušan Schlosser, Zdenko Barkóci a Michal Nemeč. Žiakom želáme veľa ďalších úspechov na ihriskách.

Ing. Radovan Prstek

Poznámka redakcie: Ak je niektoré meno zle napísané ospravedlňujeme sa, článok bol napísaný rukou a ako sa dalo, tak sme prepísali. Píšte strojom alebo počítačom!

**PRVÁ STAVEBNÁ SPORITELŇA, a.s.,
HVIEZDOSLAVOVA 4, 908 41 Šaštín-Stráže**

Otváracie hodiny:

Pondelok - 9.00 do 15.00 hod.

Utorok - 9.00 do 15.00 hod.

Streda - 9.00 do 18.00 hod.

Štvrtok - 9.00 do 15.00 hod.

Piatok - 9.00 do 15.00 hod.

Telefón: Viera Reich: 0905 217859, 0903 417854,
0915 890008 Môžete volať i mimo otváracích hodín.
Navštívime vás aj u vás doma podľa vášho želania.

II. ročník streleckej súťaže na ZŠ

V školskom roku 2006/2007 navštevuje v našej škole v Šaštíne 62 žiakov strelecký krúžok. Záujem žiakov v tomto roku sa ešte zvýšil. Svoju svedomitú prípravu žiaci zúročili v školskom kole II. ročníka pretekov o Pohár riaditeľky ZŠ. Preteky sa konali 17. 11. 2006 v priestoroch školy. Žiaci boli rozdelení do troch vekových kategórií. Dosiagnuté bodové výsledky boli veľmi vyrovnané. Zvlášť mladší žiaci predviedli veľmi pekné výsledky.

V kategórii mladší žiaci: 1. miesto Radovan Prstek ml. - 175 bodov, 2. miesto Filip Rudavský - 157 bodov, 3. miesto Roman Vanek - 154 bodov.

V kategórii dievčatá: 1. miesto Diana Holická - 162 b., 2. miesto Romana Reháková - 162 b., 3. miesto Nikola Zajíčková - 156 bodov.

V kategórii starší žiaci: 1. miesto Šimon Bartal - 176 b., 2. miesto Tomáš Burian - 175 b., 3. miesto Denis Slovák - 175 b. Mimoriadne pekný výkon podala žiačka 3. ročníka Anetka

Žáková s nástreloom 155 bodov. V prípade rovnosti bodov rozhodovali nastrielačné desiatky. Víťazi boli ocenení peknými cenami.

Ďakujeme sponzorom tohto podujatia, ktorí prispeli vecnými aj finančnými darmi: pánovi PharmDr. Fasurovi, p. Karolovi Šabrnákovovi, Mgr. Lýdii Kormanovej, p. Pavlovi Macháčkovi. Zároveň ďakujeme rozhodcovskej komisii: p. Dušanovi Jakubovičovi, p. Gabrielovi Fasurovi, p. Jánovi Mozoličovi a p. Lubomírovi Vrčanovi. Tak isto ďakujeme i rodičom, ktorí podporili svojou účasťou mladých pretekárov. Podujatie pripravili v spolupráci so ZŠ Ing. Radovan Prstek a Mgr. Jana Jochová.

Dňa 8. 11. 2006 na okresnom kole streľby zo vzduchovky si žiačky našej školy v zložení družstva: Diana Holická, Romana Reháková a Nikola Zajíčková vystrielali postup do krajského kola. Družstvo chlapcov získalo pekné II. miesto v zložení: Ján Šimurda, Pavel Macháček, Denis Slovák pod vedením Ing. Radovana Prsteka.

Napísal Ing. Radovan Prstek.

Čistiareň Vám oznamuje

Čistiareň v Šaštíne-Strážach na ulici M. Nešpora 1155 pre lepšiu spoluprácu s občanmi oznamuje, že zberňa odoberá len odevy označené písmenom P a A. Odevy s písmenom F sa neodoberajú na chemické čistenie. Taktiež sa neodoberajú pravé kožuchy a odevy z pravej kože, nakoľko čistiareň nemá zariadenia k tomuto čisteniu.

Ďakujeme za pochopenie.

Znovu predaj akvariových rybiek

Pán Palkovič, súkromný podnikateľ oznamuje majiteľom akvárií, že obnovil predaj akvariových rybiek. Vybrať si môžete z 15 druhov rybičiek. V decembri bude možné zakúpiť si i **drobné zvieratká** ako vodné korytnačky, škrečky a pod. Zakúpiť si môžete aj drobné pomôcky, liečivá a krmivá pre rybičky. Môžete tak urobiť radosť svojim deťom pod stromčekom.

Predajňa sa nachádza na
Piesočnej ulici v rodinnom dome č. 725

PREDAJNÝ STÁNOK >RABAK<

Tržnica na námestí v Šaštíne

Za nízke ceny ponúka vína fľaškové, stolové, odrodové, čapované, viac ako 100 druhov alkoholu. Sudové vína čapujeme v ochrannej atmosfére. Poskytujeme „MNOŽSTVOVÉ ZLAVY“

Otvorené: pondelok až piatok od 15. do 19. hod.
sobota od 9. do 13. hodiny.

Objednávky na mobile 0903 838071,
pevný tel. 034/6592 546

Odkaz redakcie všetkým čitateľom: P Í Š T E DO VÁŠHO H L Á S N I K A! Všetky zaujímavosti z dnešných dní a dávno minulých. Pýtajte sa, čo vás zaujíma. My vám prinesieme odpovede od kompetentných ľudí. Uzavierka každého čísla je do konca druhého mesiaca štvrtroka. **Prvé číslo HLÁSNIKA 2007 vyjde v marci 2007, uzáverka bude 20. FEBRUÁRA 2007. TERMÍN DODRŽTE!**

Ak máte k článku fotografie, priložte ich! Kresby prikladajte na zvláštny papier, nekreslite ich na papier, na ktorom je text! **Texty-články píšete strojom alebo počítačom obriadok - nie hustým riadkovaním!** Na každý príspevok sa čitateľne podpíšte a uveďte adresu (túto neuvěřníme). **Anonymné, nepodpísané články neuvěřníme!** Ak si neprajete, aby vaše meno nebolo uverejnené, za vašim podpisom to napíšte a napíšeme len iniciálky!!

Majitelia podnikov, obchodov a prevádzok služieb, napíšte nám stručne vaše otváracie hodiny a aké ponúkate služby. Za uverejnenie sa neplatí. Radi by sme boli, aby obyvatelia mali prehľad, kedy a kde čo nakúpiť, alebo akú službu kde hľadať.

Redakcia za obsah článkov nezodpovedá, za obsah každého článku osobne zodpovedá autor. Redakcia si však vyhradzuje právo na uverejnenie článku a jeho úpravu po stránke pravopisnej a slohovej.

Časopis si možno zobrať zdarma v potravinárskych predajniach v našom meste. Ak ho nedostanete, môžete si pre HLÁSNIK osobne prísť do mestskej knižnice v pracovné dni od 10. do 16. hodiny.

Redakcia vám ďakuje za porozumenie.

Za redakciu J. Labašová.

HLÁSNIK - informačný štvrtročník MsÚ Šaštín-Stráže

Ročník VII. - číslo 4 - December 2006 - Vydáva Mestský úrad Šaštín-Stráže. Zaregistrované na Okresnom úrade Senica pod číslom 1/2000. **Adresa redakcie:** Mestská knižnica, Hviezdoslavova 4, 908 41 Šaštín-Stráže, telefónne číslo 034 - 6592 464. **Šéfredaktorka:** Jana Labašová, 0903 180900. **Redakčná rada:** Elena Ovečková, Rafael Menšík, Mgr. Margita Černochová, Silvia Suchá, Iveta Szókeová, Jozef Frírbort, Mgr. František Havlíček, Mgr. Ludmila Machová. **Grafická úprava a tlač:** Tlačiareň Durlák, Senica

DOTAZNÍK HLÁSNÍKA

Vážení čitatelia! Pre skvalitnenie práce redakčnej rady Hlásnika sme si dovolili pripraviť tento dotazník. Vaše odpovede nám pomôžu pri príprave ďalších čísiel Hlásnika. Takto vám budeme môcť vyjsť viacej v ústrety.

Vyplnený dotazník odstrihnite a vhodte do schránky na mestskej knižnici. Nebude to zadarmo, pre vyžrebovaných čitateľov máme pripravené odmeny.

D o t a z n í k :

1. Ktorý článok sa vám v tomto čísle páčil najviac? Uveďte názov!

2. Ktorý článok ste nečítali v tomto čísle vôbec, alebo vás nezaujal?

3. Z akej oblasti by ste privítali články v ďalších číslach Hlásnika?

4. Ďalšie vaše návrhy (ilustrácie, písmo, čitateľnosť, periodicita - štvrťročne, dvojmesačne, atď.)

Meno - priezvisko: _____

Adresa: _____

Podpis: _____

Ďakujeme vám - redakcia Hlásnika
Hviezdoslavova 4 - Mestská knižnica

ODCHODY VLAKOV o žel.stanice ŠAŠTÍN-STRÁŽE Platí od 10.XII.2006

Smer KÚTY:

04.18 - chodí len v prac.dni

- Jablonica - Kúty

05.45 - Trnava - Kúty - Holíč

08.06 - Trnava - Kúty

09.52 - Trnava - Kúty

13.38 - Trnava - Kúty

14.47 - chodí len v prac.dni

- Trnava - Kúty - Gbely

16.01 - Trnava - Kúty - Holíč

16.41 - chodí len v prac.dni

- Trnava - Kúty - Holíč

17.35 - Trnava - Kúty

18.49 - chodí len v prac.dni

- Trnava - Kúty

19.56 - Trnava - Kúty

Smer TRNAVA:

05.10 - Kúty - Trnava

07.11 - Holíč - Kúty - Trnava

10.43 - Kúty - Trnava

12.10 - Holíč - Kúty - Trnava

14.12 - Kúty - Trnava

15.40 - chodí len v prac.dni

- Kúty - Trnava

16.40 - Gbely - Kúty - Trnava

17.13 - chodí len v prac.dni

- Holíč - Kúty - Senica

18.28 - Holíč - Kúty - Trnava

19.21 - chodí len v prac.dni

- Kúty - Senica

20.23 - Kúty - Trnava

Na prípadné zmeny sa informujte na našej žel.stan., tel. **229 5956** alebo do žel.stanici Kúty - osob. pokl. nepretržitá služba tel. **229 4172**.

Cestovný poriadok platí do 8.XII.2007, zmeny sa predpokladajú ku dňu 4.III. a 10. VI .2007.

